

Franckesche Stiftungen zu Halle

Panacea Apostasiæ: To gest, Lekarstwj proti Odpadlstwj

Vedel, Nicolaus

Lessné, 1631

Díl II.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786)

Díl II.

W kterémž se oznamuji Zásτέρp
Odpadlců/a smjstánj gich.

Kapitola I.

Prvníj zástéra Odpadlce/ Přjstřed glných.

W Redtožili sme důwody Stálo
sti/ ná něž každj wítkjch partez
D má se pilně wěrně řeči wčeni
Bojho přjdržeti. (Ipt. 1. 9.) a
pilně sebe před Odpadlstwjm ostřihati.

Následuge, abychom porazili přjči-
ny tn/gimijž wábel, swěr, tělo, člověka od
Pravdy Boj odwrátiti w slugi. Esau
pak přjčiny dwoge: Giné zagistě k to-
mu, aby mrzkost přjstřeli/a welikost hř-
chu toho ztenčili, směrugi: Druhě, Po-
střebu a nemohy mucedlnost proč se odstau-
piti musš, předkladagi: naproti tomu se
Modliwé a nepotřebné gest Ewanae.

W iij.

iiij.

lium stále wynáwání/ vřázati se sna-
žugice.

Na kterěž wsecký přičiny nepřw odpo-
widáme to, což Pán Perrowi od cestý v-
trpení/ a stálosti odwrátiti geho chřešćich
mu, odpowěděl/ **E**diž za mnau **S**atan-
ne/ kupohoršiti gšy mi. (**Mat.** 16. 23.)
Nebo co giněho gsau, gedině polstáko-
wě **S**atanowi/ kterěž pod hlauy těch
podkládá/ kterěby snem smrti wěčně
rád pohřebil. (**Žalm** 13. 4.) **S**iko-
wě to gsau wěnskorwé/ kterěmiž **O**dpá-
dlen mřkost swau přistěti wšluci.
Summau, wsecký ty zástěry/ gichž vřá-
wagi ti/ kterěž bázeň nášli těžkého, w o-
troctwí **A**nchřystu přtwedla/ podobně
gsau strnissi/ kterěž lid **I**sraelský pod
ghem **F**araonowým postawen gsa, prac-
ně shledáwal/ bogice se, aby bičím poku-
towáni nebyli. **A**le pohledmež nary
Zástěry a **W**ěničy/ geden za druhým
pořád.

Nepo

Kapitola I.

153

Nemprávě tedy přivozují se při-
kladové Králů/ Knížat a předních lidí:
tolikých Mužů giné to Vmění/maudro-
sti/ opatrnosti přerovssugich; nžbrž v
Služebníků Chrtve/ kteříž od Ewan-
gelium Swatého k Papežství odpadli.
A což ty/ di oni/ za maudřejssího a
vmělegssího vydávati se chceš? či se
domníváš/ žeby takový a tak ma-
menitj lidé/ Papežencům se byli ob-
rátili/ kdyby to vše tak veliká byla?
A pravdu vynage, toto šrce příklady
lálanj velikau má v mnohých moc a
placnost. Nebo co Brchnost činj, ga-
loby poraučela: co Kněžj činj, gatoby
příkladem svým co činěno býti má, ná-
věssij dávati.

Nic méně vsfal, maudré srdce nikoli so
bě takových příkladů k následování brá-
ti nemá. Předně sagi sié jli gsau a bez-
božnj/ protož nehodnj následování. Ne-
gsau giného nic, gedině igewná pohor-
šení

šeni / a kamenové vrážky / gať Pismo
mluwoj / od ďábla nám na cestě spasení /
a w b'hu nassem, vvrženj; třetě po-
němad; sami widime / tak nesmyslnj
a hlauvj b'iti nemáme / abychem na-
schwál o ně zawazewali a padali.

Nepřipodobňujte se světu tomuto:
ale proměňte se obnowenjm myslí
wassí / tak abyšce zkuspli gaťaby byla
wůle Boží dobra, libá a dokonalá.
(Řim 12. 2.)

Zatím, nerchli nás příkladově ta-
kowi od wyznáwání prawdy odwozo-
wari nemagi / něbr; každ; dobr; raděgi
z nich přičinu k stálosti sobě bráti gess
powinen. Dámo jagisté od Syna
Božího předpomědino gess, se mnoh; od
prawého B'eni odstaupj; ti totiž /
w nich; stowo geho hlubokých kře-
mů nepustilo. (Mat. 13. Mar. 4.
Luk. 8.) A Duch světle prawj / se
w posled;

Kapitola 7.

W poslednich časch/odwrátj se někte-
ří od wiry/po slauchagje duchů blá-
dných/a Něm Dabelských/w po-
křtstwj kež mluwjících/a cepchowar-
né magických svědomj své/zbraňuji-
cích jenim se/přikazujících zdržo-
wati se od posrnutí/terez Bůh stwo-
til k ožiwání s dšl činěním wěřícím,
a těm genž poznali prawdu. (1.
Tym. 4. 1. 2. 3.) Slavnými těmi Duch
Svatch předpovídá/ netoliko že stolice
ta bezbožnosti w Chrstu wzdwižena bý-
ti měla/a že nestydatě Chrtew Řimská
od Krysta se odwrátje,ged stwůg powšsem
swěte rozliwari bude/gaž se (ach nastog-
te) stalo: ale také že mnozí k Chr-
stu též zanedané připogowari se měli.
Gestliže se tedy n nynj to což Pán před-
powěděl,děje/slusněi bude, abyhom y
w té částce prawdu Boží poznáwali/a
ať se jim pevněji přidrželi.

Dále

Dále ne na samy chýš činný hleděti
 si se má/ale také co za tím následovalo.
Když tedy příkladové Apostolů tobo
 se předstírá/ová povinnost gest dále
 hleděti a spákovati saudy Boží/ **reč**
 reč při Odvadlech koná. **Tak** m
 skutku shledáš/že ten kdož rebe tím svým
 nabádáním ku pádu přivěsti vsyluge
 strhová druhau částku toho, což oznám
 no býti mělo: A (poněvadž o následov
 wání příkladů řeč gest,) bloděge následu
 gi, kterých pacholika svěsti chrégo/ o tráde
 si mluví, o sibenich mlčí. **En** takové
 ho Kádce tak odežest: Necht gini co se
 gim libi, činný: počet z činnů svých wydag
 tomu kterých Bída wola na toho/ **sk**
 že něhož pohoršení přichází: (Luk.
 17. 1.) **Odplatě** on gednomu ka
 demu podle skutků geho. (Řim. 2. 6.)
 Bá pak na tom sem se ustanowil, nedo
 paussiti se toho křichu/za něgžbych po
 casty nerád počít.

Přij

Kapitola I.

177

Wtupuge, je takorému tomu
 příkladu těch vedení / žádná královská
 Velebnost / žádná Knížecí moc / žádná
 žádného člověka vládnost neb vměni
 žádné marnosti dáti nemůže. Bestia-
gisté Odpadlíní tak ohýženi hřích / že
 se n ten křest / tož m příkladu vede /
 děti musel / řady příkladu všech těch
 křest / od Pravidy odpadli, přirozomati
 měl. Křest připomene nepřeměnitel
 Apostol, ďábla / příklad pravím Ange
 lu křest / neostříhali svého Kněžství
 ale opustili přibytel svůge (Jud. v. 6)
 Křest příklad Bidasse Iškariotského /
 Juliána Odpadlce / samého Antykrysta
 o gehož odstavení S. Pavel k Tesša-
 lonicenským mluví: (2 Tes. 2. 3.)
Wslugeli tebe tedy řdo namluviti / aby
 příkladem tohoto neb onoho Kněze / a
 neb gineho některého člověka, Erange-
 lium S. opustil; a m geg tak mluví
 ho slyš. Ep tento takový a tak vlá
 D en

enſ ſlowěſt odſtaupit/ proč ty eſhoj
včiniſi nemaſe Pohorowě męgodpo
rodo turo: Přideg je taſe Zabel ſ
ſwěmſi Angely od Prawdy odſtaup
ſtaupit/ k gegichj příkladu ten oněm
mtuwjſ Odpadlec ſe připogit.

Pročj přeč daleko/ pre čs takowhmi
příklady/ nębrj radęgi geſtiſe co příkla
dowě plati/ patřme wiſſicni co nās koſi
geſt/ na doſonalj ten ſtáloſti příklad
Gejiſſe Kryſta/ kterj od pokuſſitele
odpadlſtwej lán býw/ ſtále ſe w běhu
powoláni ſwěho Nebefſkého měl a po
ſluſnň včinen aſ od ſmrti/ a to do ney
porupněgſſi ſmrti křiſe. Náſledugmi
Swatých tčch duchů/ křiſj w ſwěm
přibytku zuſtali. Před očima męgmi
ſtáloſt Patrſnarchů/ Proroků/ Apoſſto
lů/ Ewangeliftů/ a na ſtátiſhcu Mę
žedniſtů/ křiſj aſ ſa ſtarodáwna/ eſ
y ſa naſſich/ a Dců naſſich čaſů křiſ
ſwau prawdy potwrdili/ a pro obět a
křiſt

Kapitola I.

159

službu wjce obětowáni býti (Filip. 2.
17. 2. Tym. 4.6) nežli tat welikého
hřichu se dopustiti, woliti. Protož y
my takowý oblat swědků wůkol mas
gice/odwrhauce wsseliké břimě/y sna-
dně obkličugicý nás hřichy/strže trpěs
liwost konecme běh wloženého nám
boge. (Žid. 12. 1.)

A co se neskastných čech příkladů
dohře/tat ge t swému widělání obra-
ceame/abychom i nich předně poznáwa-
li křestost lidstau/teráz tat weliká gest
že gat gen Bůh ruky swau od nás od-
nese, neymenssiho okamženi státi nemá-
jeme/ ale hned w pokusseni přemožene
gsauce, klesáme. Odkudž následuge, že
porwinnost náše bude wstawičně se Bo-
hu modliti/aby nás duchem swým do
brým wedl. (Žalm. 143. 10.) a ne-
opaussřel nás/abychom y my geho neo-
pustili.

D ij.

Primo

Mno to, vjstehenme, a vschn to se a
 to se to ohavnosti mēgme hřichy ty, křetj
 Odpadlům mjesto rovnady byli / a gim t
 somu vādu přičin nastřeli. Gest nē-
 kdo ten, křetj žādošti et puzen gsa, vadl
 ginh lakomstvīm; ginh prostopassnīm
 a Epikureyškīm živorem; ginh nesty-
 datosti; nadto ginh opilstvīm do toho
 hřichu postrčen gest. Z křetjch hřichů
 poslednj dva nejvíce t Odpadlštvi ce-
 stu stějí. Nebo Smilstvī-a-Vjno
 odgjmā srdce / (Dě. 4. II.) di str
 Proroka Pān: tak je nenj divu / že tak
 vj lidé povinnosti pobožného člověka
 zanedbāvāgi / a proč jde na svěřē justā-
 vāgi, nevědauce / tak od cestj spasenī
 vchnlugi. Protož nāsse povinnosť
 gest zginch lidi přikladū opatrnosti na
 břvāri / hřichům onēm vřhosti dāvāti
 a cenosti gim odvornch nasledovati
 aby nám podobně gako gim t zahrnu-
 si nepostlāužili. Toho sām Pān o
 nās vyhledāvā, kdnj pravī / Vděte /

modl

Kapitola II.

161

modlte se/ abyssi newessli w poku-
slenj. (Mat. 26. 41.) Tak spasenj
swé s báznj a s třesenjm konati bu-
deme. (Fil. 2. 12.)

Kapitola. II.

Druhá Báztera Obyadistw: Ze [pry] opatrnému
sluší se k času formowati.

Rzlagi/ Ze člowěk musí času, 1)
mista, osob, mezy nimiž bydle-
ti má, stěriti: nebo že toho opatrnost
wphledáwá: ato rž p S. Pawel/ že čí-
mli obpčeg mēl; Včiněn sem (pry)
Židům Žid/ abych Židy žpskat: čím
kterž pod Zákonem gsau/ gakobych
pod Zákonem byl, abych ty kterž pod
Zákonem gsau žpskat: čím kterž sau
bez Zakona, gakobych bez Zakona
byl: učiněn sem wssetchněm wssecto.
(1 Kor. 9. 20. 21.) O Záwrati-
wstě

mosti lidská/ takliž slusí Křesťanu wse-
litým wětrě včeni puditi se dáti/ a ne ra-
děgi toho gedněho wětru hnutí gěž gest
Duch S. (Jā. 3. 8.) následowati/ kterých
ne i zewnitřku člověkem pudj/ ale w srd-
cy sobě stolicu postawuge/ kterých ne něga-
kau wrřkawosti/ ale stálosti, horliwosti,
lástkau Boží, a wdatným geho wyzná-
wáním, žiwě dychá.

Bez, že řdyš sobě tak času, mistu
a osobám slaužití vložil/ bez Nábožen-
stwí budeš: proto že žádného Nábožen-
stwí newyznáwage, žádného nemáš.
Nebo to kteréhož se/ buď nyní/ neb po-
som chytíš/ řdyš se časowě w lepši pro-
měni, ne twě/ než času toho/ mista toho/
a osob těch/ mezy nimiž přebýwáš, bude.
Zdali tedy smysliš/ že nyní wěrau a ne
swau/ žiw býti můžeš.

Gestližes pak naprosto sobě vložil
t času se fformowati, nechť gest tak: ale
způsobem takowým gakýmž náleží. Těch-
dáž pak opatrně tu počasy fformowati
se budeš.

Kapitola II.

163

se budeš/ ne řdyžby se sám zatopil/ ale
řdyžby lodičku swau zachowati se sna-
žil/ a gináče nemoha/ plachty po wětru
pustil. Bezmí před sebe vtečení, opust
wlast/ zanechen přibytí/ a ginde se po-
idrž/ dokudžby t tobě poselství přinese-
no nebylo/ že zemřeli ti / kteříž bez-
životj dítěte hledali. (Mat. 2.
20.) Následug rady Krystowjz
Řdyž se wám protiviti budou w ges-
dnom Městě/ vteče do druhého.
(Mat. 10. 23.) A poruč wolno gest
Křestanu/ wčas protivenskwj času slau-
žiti. W ginch wěcech lépe gest t Ne-
bi než světu/ t Bohu než lidem/ t wěčno-
sti než času/ (gestliže tak mluwiti náleží)
se fformowati.

Ale prawj/ že t času se fformowati
tjm gáž Dopadlcowé obyčeg magi spá-
sobem/ opatrnosti skutet gest. Ale w
tom hrubě se meňj. Aniž to zagiště o
pattwost gest/ale neopattwost, a nehyňš

D iij.

III bla.

ſi bláznovſtvi. Nebo Oparrnoſt wě-
 ſſimu ſlěmu wyhſbati, a menſſi zwolo-
 wati radi. Odpadlec gſtě toho nečtſj,
 ale práwě naodpor tomu. Což odtud
 ſgewné geſt/ že aby Božího Otcowſkého
 treſtání viſel/hrozné Boží ſandy na ſebe
 pſtimoláwá/ kterých ſe galož na budauč
 tat y na tento žiwot wztahuje. Pſi-
 ſtupuge k tomu/ že diſty ſně, nehmileg-
 ſi poſklad ſwůg/ na wěčné zahynuti ſám
 pohřſtuge; a vſruſnſm ſk: ho ſwědomſ
 muſám ſamého ſebe oddáwá. A a-
 bych ſlowem obſáhl w ſſeſto/ aby ſe neptſ
 ležitostí a bídám wyhnul/ kterých dſm
 a pára žiwota tohoto pſenášſi/ on pſene-
 ſmyſlnſ člověk do nehmětiſho plamene
 Božího hněwu, a pekla, ſám ſebe vma-
 ge. Daleko gináče prawá Oparrnoſt
 radi: Nebo nepatří na ty wěcy kterých
 ſe widj/ ale na ty kterých ſe newidj.
 Nebo ty wěcy kterých ſe widj/ gſau čel-
 ſné: ale které ſe newidj/ gſau wěčné

(2. Roz.

(2. Kor. 4. 18.)

Aniž co Pawlů přiklad Apostatům
 naromáhá. Rebose ne te wsechném
 a ne we wšem což k Náboženstwj přináš
 leželo, přivčastňowal; ale toliko wzewni-
 tních věcech a Ceremoniich/ gimiž
 wněšni Bžke nic newcházš. ani nepřibý-
 wá: aniž toho činil buď z newěry Kry-
 stu, a neb z bázně lidí/ ale žádoš k wzdě-
 lání bližních/ a wraucnosti k sláwě Bo-
 ži, poníž gediné dychtil: nic tu pro dog-
 m. autadu/ nic pro zachowání statku/ a
 cožkoli podobného, nečinil. Kterakž
 swau Opacnost; to způsobil/ že ani spa-
 sení swého nezmyhal/ ani giných lidí ne-
 zanedl, ale wedlé sebe giným k spasení
 postaužil/ a Krystu mnohé zpskal.

(1. Kor. 9. 19. 20. 21. 22. 23.)

Aniž se tak fformowal k giným/ aby měl
 od Ewangeliu odstaupiti; ale naproti
 tomu tak wsechném wsechno věčnén/ a
 by y sám w swém wyznání stále trmal/ y
 giné

gine t t čemuž tím mocněgi poraho wat
A toč (prp) činjm pro Ewangelio
um/abych včastnjš geho byt.

Kapitola III.

Zetř Bášera: Ze w Papežstwu lidě také spaseni
byti mohou.

Nozj se domnjwagi/ že není
hrubá škoda odpadnauti t Pa-
pežstwi/ protož (děgi oni) rovně
taky w Papežstwu spaseni se dochází
gato y w prawě Čprstwi. Kce-
řéhožto smysleni tyto téměř důwody
magi.

I. Prawi/ že y w Papežstwu ta-
ké nachází se základ Křestanstwi/ Syn-
bolum Apostolské/ gedinž Báh/ Drec.
Syn, a Duch Swatý. Těž Pisma
S. a zegmena Desatero Boží Přikáza-
ni, s Modlitbou Páně/ a tolitéž Swá-
tosti.

II. Zádnj

Kapitola II.

167

II. Žádný (pry) těch nemůže/aby
Předkové naši křesť w nehustých te-
mnostech Papežských věželi wšickni
zarraceni byli.

III. Následovaloby (pry) i toho/ž
by wšickni Králové a Knížata/křesť
gestře y nyní Náboženstwj Papežského
se přidrželi/zarraceni byli: což Křesťa-
nu/gafož mysliti nenáleží/tak y mluwě-
ti gest nebezpečné.

IV. Gest také nestišlný počer w
du obecném těch křesť ne srau glosti/
le lší Břitelů swých, w bludu wězeji.

V. Nacházeli se tam také mno-
zí dobří Muži/křesť počestnosti násle-
dujice snažně se wyškňagi/aby se ni-
čehého, cožby na dobré lidi nenáleže-
lo, nedopauštěli/ani komu gatau křiw-
du činili: takowěližby in na wěčné z-
traceni odsaudil?

VI. Gestliže wčem Papeženci
blaudiz, neděge se toho od nich k jkěmu cž
li/ale dobrým vmyslem k Boží počer a
wlastní

wlastnímu spasení.

VII. Odsuzovati ty křesť v Papeštvu žijící ať se / gest věch Evangelium Svatému od pohanů / křesťů / pletic / žude / Nejudie, a nebudete saucen / nepotupíte, a nebudete potupeni. (Mat. 7. 1)

VIII. Bistě také gest / že Bůh ne smířně milosrdný gest: neměně tedy chce gať / to n může ge spashiti / rovně gať n ty křesť / žewně Evangelium Svaté / wyznáwagi.

IX. Naposledn, di Rádce Odpadli / Bítat ty můžeš dobře prawau / Bítu a Naboženstwu w sřech chowati / n / br; dle libosti co chceš wěti; gen toľ / to jeroniřn abn se od nich neľaučil.

Máhle tu wěteně wěch ty / křesť / řmiž se liďpa přewrácenost / astirati / břege má: ale daremně wřecko. **St** / gi žagistě nevkemožená, a mocná / prawda / že řadn w Papeštvu spashiti / wěcného / řahnutí nemůže, řdožby / řgwn

sgewně, a neb (gestližebn to nikoli bht
nemohlo /) wnit aspoň a w mysl / neza-
wrtl bludů Papežských / zwlaště pak
těch kterých hned w základu spasení Bítě
odporní gsau.

Tohobn snadně bylo mnohými důwoz
by potwrditi; ale krátkosti šetiti se mu-
š / a také zwlaště Knihy gsau před ru-
kama / kteréž rozepři tuto zpravugi: pro-
tož dosti bude / gedínj toliko důwod přjo-
tomně přiwěsti.

Toto gest neo-

mylně pravě / že žádná wěcného spasení
bez pravého geho základu, kterých w pra-
wě inámosti Boha / a Spasitele našeho
Gejisse Krysta, záleží / dosáhnutí nemá-
je. Totož gest wěcný žiwot / aby po-
žnali tebe samého pravého Boha / a
kteréhož sp pošlat Gejisse Krysta.

(Jan 17. 3.)

Tato pak inámost
musí bhtí prawá; nebo budeli šfalešná
nebude hodna slauti inámosti / ale ne-
inámosti.

Wněwadž tedy w Papež-
štwy Bůh a Spasitel náš Gejiss Kr-
stus

que

p

stus práwě se nepoznává: nepochybne
odtud následuje/ že se w něm t životu
wěčné nu přiziti nemůže.

Je to tak gest/ totiž pravý Bůh
— že se tam práwě nepoznává: zgeroně gest
— s těch věch kterých se wábec od Řimanů
// předkládají a drží. Pravý sagisté/ že
Pisma wzácnost swau od wzácnosti
Chrtwe magi. A to co gest gíněho než
glehčowati a za hříčku Božskou welebo
nost miti/ gehož Slowa ona gsau? Běh
že Kněz na Wsi moč gístich slow kře
ráž se při nj říkají stwořiti máže celý
Křesťow. Nenilž to Wšemohau
cnosti Boží na welkau vgmue
Wlani n z zarmělosti a nedokonalosti
Křasť Dce našeho Nebestěho/ a gale
wěc lidem nebezpečnau pomlauwagi
Wjwání ež Kalicha/ od Boha natije
něho lidem zapověděti: a to (pry) př
wghnuet negedněch přitom se zbíhagi
ežch nepřiležitosti. Nenilž to Wau
drosti Boží vrhati/ a proti nj sfermo
wati

Kapitola III.

77

Wari? Sem také přinálejší/což pravie
 je Swari jmrlí skrylosti myšl nassich //
 magi/a zchoškoli gednomu každému gē
 potřebi, wědi. Wj/ je Bůh/ ačkoli se //
 gemu za hříchů nasse od Krysta Geji-
 sse dosti stalo/ wyhledává wšak y od
 nás dosti učiněnj; kterěž zatládagi w
 wěcech a nebo wprzněnjch/ gach; gsau
 skutowě nassi dobři/ a neb marných a
 směšnjch/ gako w brebenrowánj gistěho //
 počtu Modliteb; gedenj masa rybiho
 misto hovějsho/ řdnyby toho ten neb
 onen den/ podle ustanoweni poss-
 wal; a co k tomu podobnjch žwanie
 gest: toliž gest medle/přisnau Boži spra-
 wedlnost znáti? A kěkliližby medle/
 je Skutowě nassi zaslubugi odpustěnj
 hříchů a spasenj; řdnyby milosrdensťw ge
 ho poznati? A řdnyž za to magi/je sy-
 nowě Boži o spasenj swém gisti břit
 nemohau/ nepronásegiliž toho/že praw-
 dy geho neznagi? Madro/kterž Angely
 cji/ Swacé wšwagi/ řrže gegi gme-
 P ij. na

na přislahagi / k gegich pocitivosti Chrá-
my starvěgi / a Swácky ustanowugi,
Obrazu ciz: gat prošim Boha znagi /
gemuž samému počta Božského přináleži?

Alé pohleďme / zdali snad známě-
jší gím Krystus Gejša gest? Nikoli w
pravdě. Nebo kdoby Pána a Spásh-
zele nasseho znali / nikoliby nepravili / že
ho na Mši Obětnej twotí; a neb že bla-
hoslawená Panna gest ta / w níž spasení
žtých y mrtvých složeno gest. A kdoby
twrdí / že Církev nowá ustanoweni a
práva / k spasení potřebná natizowati
má: poznáwagiliž Velikého toho Pro-
roka / kterš nám wsecku Decowu wáli /
gat o wstaupeni nassem / tak y o nassi
k Bohu powinnosti, oznámil?

Nadto / kdoby praví že se každoden-
ně Krystus od Kněží obětuje a skutky
nad powinnost konajími lidi swáckých,
Mnichů a Mnišek / též trví Mučedlní-
ků / gako y očistcem / a vlastním dosti
oblněním, hřichowě se očistují, Ze S.
w Nebě

Rapitola III.

173

to Nebi/ za nas v Boha orodngi: **Be**
 Papež gest nehybněšim Biskupem Ege
 tve: Tím rošim to pravdě nad pol:
 dni světkost ga něgi vložugi/ že Belitě
 ho Kněze Gejisse Krysta neznagi.

Kdyby také samého geho Krále
 a Monarchau Ege tve bñti poznávali/
 roznávalili by Papeže hlauau, Zent
 chem a Monarchau gegi bñti a prosh
 lili by blahoslaveně Panny aby ona
 právem matetřím poručila Synu?
 gemuž rošaf ona rošdne roddána by
 la. **Gyněch** mnohých bludů pomigims
 dosti jagitě světle i těchto se poznává/
 že oni toho gediného pravého Boha/ a
 kteréhož poslal Gejisse Krysta neznagi.
 Ddudž nemohuuredně trrdime/ že
 spasení ro Papežstwu nadáci se darem
 ně gest.

Dnni gegich domnělé ty důvodě
 porazíme; gimiš oni věc odpornau ro
 mu profázati chřai. **Pravě** že játkad
 spasení ro Papežstwu zůstává. **Ale**

P III.

am

rim sebe y giné parně oklamáwagi. Ne
 // bo přiliš gisté gest/ Je tam Náboženstwi
 Křestanské hned z gruntu wyvráceno
 // gest. Hned z agisté gatž se spasení gin-
 de hledá/ nežli w samé Křystowě spra-
 wedlnosti/ šrže wiru přigatě na odpu-
 štění hřichů; gináče bŕti nemůže než
 že se Ewangelium Křystowo/ to gest
 Náboženstwi Křestanské/ wyvracež
 (gatž Apostol Galatské wywčuje/ Gal.
 1. 6. 7. 8. řč.) a giné Ewangelium/ giné
 Náboženstwi, fuge.

Je to tak gest/ Papežstwi samo
 swým ztuffením toho potwzuge. Ne-
 bo je ono nasseho před Bohem Dspra-
 wedlněni Arntul/ (kerž gruntem gest
 a Základem Křestanstwi) wyvráčž;
 // nemohlo ginát bŕti než že se giné no-
 vě Náboženstwi wkwati, Wse, dosti
 // činěni vlastni/ odpuštkowé Papežstwi/
 wzŕwáni Swatŕch/ Dčistec/ a gini ne-
 // ščistni wŕmystkowé, wwesti musŕti: kre-
 tiž bludowé wšicŕni odind prošli/ že se
 grunt

grunt gedinh ten prawy (o Osprawedl-
nēni samau wērau sfrze Krysta) zbotil:
kterzy tdyby zachowali byli, bezewsech
tich sineci bgti mohlo.

Zatim, gat Papezeny w Dtee a
Syna wēti, gyz sine wfazalt. **Zdaliž**
pak to gest Duchy S. znāti/tdyž genu
dobrych skutkū z cela a zauplna nepti-
sugi, ale mu swobodnau swau Wāli/ga
to rowarnsse k boku sážegi. A zdali to
neni w Duchy Swatého newēkici/tdyž
prawy že wētich sobě gistého spasenj, a
wstawicně milosti Boží slihowati nemá,
ačtoli Duch S. to twrdi/a swēdectwj
duchu nassemu že gsme Synowé Bo-
ží/a dēdicowé geho/ a tak spolu dē-
dicowé Krystowi. (Kjm. 8. 16. 17)
dāwā? **Naposledy**/neniž to k weliké
Ducha S. potupě/ že kerklikstwi/ ri-
tētn/ žwanice wsseligaké/ w nichž Pa-
pežské Náboženstwi záležj. aemu přivt-
sugi? tolíkěž dekrēta a wsselikā Papež-

iiiij

stá vstanovení / kteráž Bohu a slovu ge-
ho právě na odpor čelí? Zieho poslo-
že Symbolum Apostolicum / gen pro ze-
wnitní tvárnost mezi Římany se
nachází / jako negaty na stěně malowa-
ný oblak.

Přikázání Boží / ta zaedné strán-
ky jsou od nich otesána / gatž se i druhé-
ho přikázání (kteréž vypustili) vidí; i
druhé stránky bez počtu rozšířena / při-
dáním nesčíslných vstanovení lidských
přikázáním Božským právě na odpor
čelících.

Svaté Písmo / mimo to že lid
obecný od čtení jeho odvozuje / také
dvojím způsobem od těch falešných
Bátek sprzněno jest. Nebo v latin-
ské svůz výklad / v kterémž mrzkých
bludů stoť jest / za hodnoměrné Boží slo-
vo Chřtmi cpají / v Písmo samo ne-
soudně přetvácejí, jeho natahují / a
tde se jim vidí, porupně zamítají.

7 sedmi Svátostí gimiž se chlubi

*Infirmitas iacu-
lantur in sacros
fures calicis.*

pře gich od Boha ustanoweno není:
Křest pak od nich mřzutě posvěceněn/
a Večete swatá w Modlái stři promě-
něna/ nřbrž také sřze hroznau swato-
krádeř Kalicha, kterřž lidem obgali, žba-
wena gest.

O Předchch coř připomínagi; w
máwám to/ že mohl Bůh mnoh ejnich
w řech hrozných temnostech k spasení př
wěsti/ nřbrž že sobě wřdny zachowal
Pán sedm tisíců/ kterřž tolen před Ba-
lem nestlání: a že na milost přigimal
mnohé/ kterřž přwě Bále cřili/ potom
pak opravdowým potáním dořknuti by-
li. Aleť odtud negde, aby nám nyní w
Papeřřtwu zůstáwati/ a neb se do něho
nawraceti stůfelo.

Něho Předkowě náři nemohli po-
hrdati swětleu Swatého Ewangeltum,
orosssem ho potupowati: poněwadř gim
igeweno nebylo; ale nyněgřřich časů gi-
nř gest Papeřřenců zpřřsob/ kterřž swěcla
toho řim vřpuněgi wřřřagi/ řim se gim
swěcla

ſwětlegi křpšci. Aniž ja starobátona
odſupowali od Prawdy/ křeréž po toſſe-
cien ſwäg žiwot neznali/ a tak Křyſta
před lidmi zapřati nemohli: gaž se to
děge od těch/ křetíž nyněžſſich časů i pra-
wě Chřtwe vřtagi k Papežencům.

Přislupuge k tomu/ že Předkové
naſſi žádně widitedlně Chřtwe neměli/
k nižby se byli přivogiti mohli: ale ſpá-
sob časů těchto ginh geſt. Wědj žagistě
y Papežench y Ovpadlen/ že gſau nyni
weliká po ſwětě ſhromáždeni práwě Bo-
hu podle Slowa geho ſkaužichch Kře-
ſtanů. Protož pochybowati neſluſſi/
že Bůh tehdaž wywoleně ſwě před dofo-
náním žiwota gegich mimo obecnyh ny-
ni způſob k ſobě obraceł. Tohoto
pač wěku/ to křerlmž Ewangelium ſwět-
lo tak hogně toſſudy rozlito/ a miloſt Bo-
ži tak ſſčēdie žgetwena geſt/ do Papež-
ſtwa ſe obraceſi/ a neb to něm juſtáwati/
pod tau záſtěrau/ že to těch také mráko-
rách žiwj bſti a k ſpaſeni přigſti mo-
hau

hanz co gineho gest. gediné slevom na-
schvál následovat. newděčnosti mrště
se dopauštěti. a Boha wšf tečně potau-
šeti?

Což o Králích a Knížatech přimo-
vugi/ to wice k přešťasseni lidí nežli kře-
mu ginehmu mluví. Gest hce to giste
že Králowé a Knížata, což gichkoli před
swau smrti Gejše Křsta prawau wě-
rau pfigimagi/a omilosti gcho wgistěné
šfauce vmiragi/ žiwota wčěného wčast-
nich wčíněni bšwagi. Tak žiwoty
swé šfonalt mezn ginehmi Swati Ešsa-
toré/ Ferdynand I. a Maximilián II.
gimž nežli z tohoro swěta wšfli Wán
Wáh tu milost wčínil/ že Nebesa ote-
řená/ a Syna Božího na prawich De-
ce widěli; tak že tento poslední (Mari-
milián toriž. což parně inamenáno bštē
má) Biskupu swému poručil, aby o gi-
ně wčech přednim nemluwil než o samé
šásluze a dosti wčíněni Křstowu. Což
ednž se od Biskupa šfalo/ osmědčil hla-
sem

✱

sem

sem pobožný Eysak, že w té wíste dušſe
 swan Bohu poraučí. (Ioh. Crato
 in Orat. funeb. in obitu Maximili.
 II Imperat.)

Národům pak těm, kteříž od svých
 Bcitelů podměsti se dali, a k gínému
 Ewangeliu přistaupili/ kteříž w-
 ſak gíně nenj/ (Gal: I. 7.) giž dá-
 wno wſpověd od Syna Božího geſt
 wynesena tato/ Powedeli slepý slepého
 oba do gámpy wpadnau. (Mat. 15. 14)
 Zgerně také geſt, že S. Pawel mezy
 jawřſené počítá Židy některé/ kteříž mē-
 li horliwoſt Boží/ ale ne podle zná-
 moſti. (Řim 10. 11.)

Nadto, rád tomu powolugt/ že gſau
 w Chřtwi Papěſowě mnohý/ kteříž ſi-
 wota ctnoſtného a nepoſſtwrněného
 gſau před lidmi. Ale to k ſpaſení doſta-
 tečně kenj: ſyc gínáče kteříž mezy Po-
 hany bez poſſtwrný ſiwi byſi/ tdyby po-
 dſt

Kapitola III.

181

Blé litstého saudu sauzeni mēli bŕi, byt
by spaseni: proti nemu Duch S. vsu-
gnae, že Eofoli neni z wjry/ hŕichem
gest. (Rim. 14. 23.) Dobrŕ //

pak vmysl od zatrazeni nezachowává to
ho/ kdo Boha gináče než gatŕ to Slo-
wu geho wyměteno gest, cti. Protož
saud rěstŕ wyhlasse Židám/ že (pry)
bázeň gegich/ gŕ se mne bogŕ/ gest z
přikázanj lidských poslá. (Jai 29. 13)
Eŕ, Nadarmoť mne cti/ věce věcŕ
genŕ sau přikázanj lidská. (Mat.
15. 9.)

A že Pán sauditi neb porupowati zbra-
hŕge, to proti nám nic neni. Gest zagt-
stě zápowěd- ta toliko wŕsetčnosti vŕda/ k
nŕ člowět z pŕtrozeni snadnŕ gest/ a rád
bližnjho swěho posuzuge/ nŕbrŕ porupu-
ge neohlédage se na milosrdenŕwi Boŕŕ
že mu Báh geho vďeliti mŕže/ ani na ŕŕ
etěcnau prawdu/ a neb na powinnost lá-
stŕ. Z toho pak hŕichu my winnēŕ
2 byt

bhřt nemážeme / tdyž tjm způsobem o
Papežství saud činíme. Dostup

to jagisté od nás abychom zegmēna pro-
ti tomu neb onomu Papežency, owšem
proci wšsechnēm, saud porupeni wynāse-
li. Nebo gatžbychom to činili my / tce-
tjž newjme / wždychli w tom blátě blu-
dū někdo se wāletu bude / a bez prawě
Wiry w Krysta vmkež Wě giného nic tjo-
cy w vmysle nemáme / gedině že ti tce-
tjž jatwordile w modlákstwi a powěrách su-
stāwagi / a Spashtele swěta / před swjm
stwěta wygiti / wěrně nepřigimagi / spa-
seni bhřt nikoli nemohau. O osobách ce-
dy saudu nečinse / tak málo wšserěčno-
sti winěnt bhřt mážeme / gako Swatý
Pawel tdyž wyhlassugež že Modlák
Králowstwi Božjho mjt nebudau.
(1. Kor. 6. 10.)

Milosrdenstwi Božjho co se do-
tře / to takowě gest že s sebau pohráwati
nedá. Aniž jagisté ono t ginhm se w-
phuge než t tēm / tce-
tjž wětjch a tagl
o glau

Kapitola III.

131

ch gſau: gni rukau pſiſné ſpravedi-
noſti nezníſnau.

Báſteru poſlednj (kteráz w tom
záleží/ že ſe prn ſrdcem prawda Křſto-
wa wěřiti nemůže/ byt pak wſtř pozapře-
ná byla) niže ſpravíme. Nebo to geſt
nomé Satanowo oſhřdlo, kterýmž lidi na
wěřiti wſhluge gatoh wznáwání igew-
né Wjry nebylo nerownutedlně k ſpáſe
ni pořebné, a wedlé toho časem ſe opu-
ſtiti mohlo.

Kapitola IV.

Čtverá Báſtera: Wjdný Četwe ſpůsob; a Pap-
ſců ſtěl.

S Ewangelij ſpůsob Četwe myſl
mnohých nemalo vráží/ a k od-
padlſtwi přimozuje. Nebo akoli ně-
kdý pokoge gatkéhož takéhož vžívá/ na
wěřſſim wſſat dyle/ křſti a protiwenſtwi
poddána geſt. Eſtaſtný gegi ſpůsob
přibytý geſt/ křſt wlaſtný gegi geſt a
D ij. přiro-

ptirozenh. Odtudž gde/ se nnněgšich
časů ne gen nižšího a prostředního losu
lidé/ ktekž se Ewangeliium Swatého
přidržegi/ ale y Beliká Knížata a wzá-
cní rodowé/ od nepřátel neyhorší wěcy
snášegi. Nebo aby nepřátelé prawdy
Národny wěckich snáze podmaniti/ swo-
bodu wřístnauti/ statky rozchwatati/ zé-
la pomordowati mohli: libilo se jim
yo Dyoklecianowštu se zachowati /
kterž o byčeg měl plénění Cyrke od
předních a wzácných Mužů začinati/
naděgi mage (podlé swědecwí Hysto-
rye Cyrkewní) že ty přemoha jiné sna-
dně l' wůli své přiwede. (Euseb. li. 8.
c. 4. Niceph. l. 7. c. 23.) A odtudž ne-
střísně mnoho zlého postlo: wywrácení
měst/ zpustění kragin/ porracení důstog-
nosti/ stráta statků/ záhuba těl/ a co koli
bíd wygmenowáno býti máže. A tenž
způsob gest Ewangeličtého Naboženstwí:
gejšo naproti tomu Papežencům wse-

cto

Čto ktwete/s wěššim ščěstim nežby sami
téměř žádati/ nerschli nadati se mohli.
Odkudž to gde/ že neroliko sami oni po-
dlé ščěstí toho oChrkwi sandi/ a gi sobě
přiwlastňuji/ ale také mnohých od Dábo-
ženstwi / kterých tak mnohým bídám a
sfauzením poddáno gest, odstúpugi.

Nic wšak méně/položimeli wěc tu na //
sprawedliwau wáhu, poznáme to praw-
dě že wznáwání prawdy opauššino bý-
ti pro bídny ten Chrkwe spůsob nemá.
Nebo mimo to což sme w prwni Kni-
že wšázali, (Wiz lib: 1. c. 5.) že ščěstí ne-
přátel na wšěm místě stogi/ a žalost-
ný chl mjet bude(odkudž následuge/ že
poněwadž ščěstí gegich stálé není/ žádný
tak nesmyslný býti nemá/ aby tym powr-
chnjm pomigegichm ščěstím potažen
gsa k gegich straně se obrátil:) mimo to
prawjm wěděti také náleží/ že křže Chr-
kwe ta powaha gest/ že raději nás w wy-
znání Swatého Ewangeliwm twrditi.
nežli od něho wěsti má.

D. ul.

Předně

krog. Těh. Zadne se nepohybug
 od wiry / w takowych těch ssa-
 žených. Nebo y sami wite / že sme k
 tomu postaweni. Geste zagiste
 když sme v was byli / předpowydali
 sme wám / že budeme ssaženi / gakež
 se y stalo / gakež wije. (1. Tes 3. 3. 4)
Uopět. Musíme strže mnohá ssa-
 ženi wjeti do Kralowstwj Božjho.
 (Skut. 14. 22.) Kdyby Ewange-
 lium bylo předpowědělo časné sřestí / a
 na místo toho mimo wšecku naděgi a
 sliby baučto, ssaženi a protivensstwj
 na nás se walila: rubnychom přičinu mě-
 li Bčeni to opustiti. Ate že časné a
 swětle o křži nám oznámil: žádné giste
 přičiny nemáme / pročnychom se Bčeni
 toho vzdalonali / kteréž předpowědělo
 to což se děae: Nacež hledě S. Petr di /
 Nymilegss, nebudiž wám diwný ten
 přissly na was oheň / pro zřusseni

Q. iiii.

was //

wás / gako by se wam něco nowého
přihodilo. (1 Petr 4. 12.) Mybrž
dívne a nowébn nám býti mělo / kdyby
Chrtwe způsobil w šťasti swětšě záležel.

Peněwadž tedy Ewangeliu o způso-
bu nassě nā předoznamuge / a peněwadž
se nám tak gals od Krysta a Apostola
předpowědino gest, přiház: to samo
nás w pravém nassem Náboženstwi v-
tworowati, a w gistorč geho mocně vzi-
stowati má: y mimo to přičiny posth-
tati / abychom se časně proti trpkostem
křiže ohražowali / a bidný tento žiwot po-
střebami (genž v Wě, Trpěliwosti, Stá-
losti, Horliwosti, y Potěšení záležejí.)
zachystáwali. Tak se stane / že když wlna
biti na nás dorážeti budau podiváče-
ní nebudeme / ale stáli a nepohnutelní
také y tehdaž když se nemice banke roz-
máhati budau, gako škála ostrogine.
Tak skussením vlastním shledáme / že
pravě gest což Dawid S. prwá /
Blahoslavený gest ten Muž / kte-

rehož

Kapitola IV.

189

těhož ty cwičis Hospodine, a i Zá-
kona svého geg wyrocuges / aby ma
způsobil pokog před časj ižymi: a i
by iatjm wykopána byla bezbožniská
gáma. (Zal. 94. 12. 13.)

To gest gedno.

Druhé, Měloliby aneb opustěno,
aneb w podezřeni bráno býti Nábožen-
stwí náše proneksti / kteráž se ho přidře
gi: což bude s Chřtíw, kteráž hned od po-
čátku svého nestěslným at tak dím po-
kussením poddána byla / gat i sama o se
bě wyznáwá: Welicet sau mne sružo
wali hned od mládosti mé (Zal. 129. 1.)

Kdo newi, že starého Zákona Chřtew /
prawa byla, y od Národů otolních rozliče
ná ssažení snáštěla? Kdo newi, že Apo-
stoli a Bědlných Krystowi prawj au-
domě / a předni w Chřtíw té w něj Pán
sám / gatož o hlawa gegi předčil, byli?
Gatž pak způsob / gat hlawn, tak audí
geg by? gatá protiwentwí a ssažení
až

až do smrti vyšáli? Kdo také gest
 kdožby newěděl, gať vkrutně od Pohan-
 stwí Chřstá zmstána byla hned w dětin-
 stwí swém Nowého Zátona Chřtew?
 gať tam oblat swědků? gať mnoho kr-
 we wylito? Kteřessliž, že měla proto
 zatvřena / neb w pochybnost brána býti?
 Náboženstwí pat Modláků a protivnj-
 ků že pravé bylo?

Z těchto věcí znáti se dáwa / že ti
 kdož wzynáwání S. Ewangeliu na
 přičinau bsd, kterěž prawau Chřtew wu-
 kol a wůkol obkličugi, odmiragi; ti sa-
 mým tjm potupugi (což hrozně gest) w
 samého Božího Syna / w spolu s njm
 wsecky křetíž hned od počátku swěta w
 něho wětili / a audowě Chřtwe té na
 kterěž ramenau břemeno křiže wstawič-
 ně leželo, byli.

Zkerj. Popatřimeli na přičiny bsd
 něho toho gegiho wůsobu / opět porou-
 míme, že se tjm k Odpadlstwí wěsti dáti
 nemáme. W pravdě, kdyby w řa-
 lesném

lešněm včeni, (z něhož nás Papežency
neprávě natiskají/) nekeřs těch příčina
vězela, o všem že bychom povinni byli
od roznání našeho y hned bez prodle-
vání vpustiti. Ale poněwadž milostí
Boží naše Náboženství pravé/ Pa-
pežské pak falešné, bezbožné, modlářské
pověrné gest: náleží gisté nám v něm
stále trvati/ gakkoli ono s těžšími odpo-
ry wšdycky zápasiti mush.

Poněwadž tedy z milosti Boží pří-
čina ta gest přeč: máme krátce přičin
pravé sfauzeni Ekrwe/ aby od tud parr-
ně bylo/ že ony ne t Dopadlství/ ale t
šťalosti nám napomáhají. Gedna
tedy příčina záleží w nepřátelství/ kter-
tější gest mezy hadem a ženau/ mezy
semenem hadowým/ a mezy seme-
nem ženp. (Gen. 3. 15.)

Druhá gest při Světu; Vyšše z
světa byli/ (di Krystus) svět což geho
gest milowalby: že pak negste z svě-
ta

ga/ale gá i swolta wywolil sem wás,
 protož wás swět nenáwidj. (Jan. 15.
 19.)

Ekci na nás záleži/ kterýž
 hříchů našich hněw Boží na hlavu
 naše přimoláwáme/ odkudž to gde/ že
 začasté vřdu nepřátelům našim paussit.
Ap ty rozhněwalo se/ tdi Zlatáš pro
 to že sme hřešili. (Isak. 64. 1.) A
 Daniel: Shřešili sme a přewráceně
 sme činili/ bezbožnost sme páchali/ a
 protiwili sme se/ a odwrátili od přiká-
 zanj twých/ a soudů twých. 11. Protož
 Pán splnil každé slovo své/ kterč
 mluwil proti nám. (Dan. 9. 5. 12.)

A tot Cerkew obnčegně w proti-
 wensstwach poznáwala; že gmenowitě hří-
 chowé gegi přičinau gsau lžých wěch.
 Odkudž gde poněwadž hřichowé naši
 w přičině gsau bjd našich/ že tedy ne od
 prawého Náboženstwi/ ale od nepobož-
 něho žiwota, wřhosti bráti máme.

Alle

Kapitola IV.

193

Ale mimno my ptičiny giná také gest.
 a to nehměšši a hlawni; Je Bůh gme-
 nowitě/ kterch podlé své Diconské t-
 nám náklonnosti/a spaseni nasseho ža-
 dosti/obrátiť vsyluge skutksvé sprawe-
 dlnosti/kterch proti nám vbohm hti-
 snižám vřivá, kspasnedlnému létakstwi-
 gim; dussem nassim ždrawi působis; od-
 kud; bhwá/ Je tdykoli Bůh saubn své
 proti Eřtwi koná/ Sprawedlnost a
 Polog sobě wespoleť poljbeni dá-
 wagi. (Zal. 85. II.) Eim jagistě
 spůsobem nás naprawiti/a blaudich na-
 cessu nawrátiti chce, nám tak wstřic wy-
 cházegē/ abychom do ohně wěčného po-
 hlawně neпадli. Dopauští tedy na-
 nás protiwně wěch gako něgokau ostrau-
 žymu, kteražby w nás čerwivěgich se-
 mena žlch žádosti/ glich léto přede-
 stlch pohodli nap'odilo, mrtwila: na-
 proti tomu pak, wnitřni člowěk aby se za-
 hřel, hřliwau pobožnosti a t Bohu mi-
 losti, y wěčného žiwora žádosti se rozní-
 ti.

194

al. A tím se způsobem všec nášše
od něho zkussuge/ trpělivost a potora ro
nás sformuge/ naděge cwičij. Nebo po
něwadž všech těchto ctností moc a mō-
ně pravá, když v nás léto gest (štěstí)
wymizuge a rozpáchá: navroci tomu
pak odpornost času ro pčináši/ aby sfa-
lení působilo trpělivost/ trpělivost
zkussenj/ zkussenj naděgi (Řim. 5. 3. 4)

Odkudž igewné gest; že Pán
toho miluge / toho třešce: a sřivihá
každého kteréhož za syna přijímá.
Třešce nás ro věcech převžitečných/
točij k tomu abychom došli včasno-
sti swatosti geho. (Žid. 12. 6. 10.)
Když býváme třešáni/ ode Pána bý-
wáme povčováni/ abychom s swě-
tem nebyli potupeni. (2 Kor. 11. 31.)
A za tout přičinou, nemohu než vřivo-
menantí vřlechtile ono místo/ kterěž ga-
lo drahá perla Machabeyš k knihy (1-
nat

Kapitola IV.

195

nal hyc Apokryffy) ozdobuge. Pteod-
 kládá tam Epifowareš pŕičinných bíd
 a protivensŕej hroznych / kterých tehdá
 tlačily Eŕtkeř Židomŕkau / geŕŕto se gi-
 ným Náródám, kterých se proti Božímu
 lidu postawowali, toŕŕečo podle wůle da-
 ŕilo. Napomínám (přp) těch kterých
 by tuto knihu čeli / aby chaulostiwj ne
 byli přičinai těžŕostí těch / ale rozwa-
 ŕowali je ty pošuty ne f zahynuti / a-
 le pro pocwičenj Náródu nasleho
 wzloženy byty. Pobožnj žagistě je
 ne nadlauhý čas necháwani býwagi
 ale hned wpadagi w pošuty / geŕŕ to
 žnamenjm welikého dobrodinj Boží-
 ho. Nebo neŕat gaŕo na giné Ná-
 rody čelá dlatuhoŕŕowjwagič Pán /
 ažby doplnili hřjchů, aby ge trestal;
 ne ŕat prawjm o nás vsaudil, aby te-
 přw fdyžby nad wrch wzěŕŕli hřjcho-

R ij.

wé

wě nássi/ potom nad námi mřít.
 Protož ačkoli milosrdenstwj od nás
 neodgjmá/ awšak cwiče, w těžkostech
 neopaušsij lidu swěho. (2 Mach. 6. 12.
 1. 3 14. 15. 16.) A odrudě gde/ že křij
 křerž Pán na ramena Eškwe wzkla-
 dá/ wlastně se ssauženjm a bidau gme-
 nowati nemá: poněwadž horlivě té lá-
 sty křerauž Nebestě Dtec swě miluge,
 znamenjím a důwodem gest: atak spasy-
 tedlné owoce plobi. Protož S. Pa-
 wel to w počtu Božich darů a dobrodi-
 nů postládá/ kdž k Filipensskm pisse:
 Wám gest to z milosti dáno pro Křp-
 sta/ abyssie netoliko w něho wěřili/ a/
 le také pro něž y trpěli. (Filip. 1. 29.)
 Známe to syc/ že Křstowu forunn tr-
 nů rozmazanému tělu těžké a nepřige-
 mné gest/ a ge bolestně bode/ atak y pobo-
 žnému w pravdě člowěku strach vříná/
 si/ dokudž sobě dříwe wsecko wssudn be-
 dlivě rozmáží, srdce na refa Křestanské

Kapitola IV.

197

ho přináležejícího nemezme: a vsak
naposledy poznává w skutku / že pravě
gest což Apostol praví: že Každé tres //
stání / k dň přistomné gest / neždá se by
ti potěšené / ale smutné: než potomě
rozkošné owoce spravedlnosti přiná
š / tēm který by vněm potěšení byli.
(Žid. 12. II) Přibáží se tedy

wtějšmu / totěž co někomu genuš noha,
z nespůsobného sedění. strne Kdň žagi-
stě giti chce / chti z počátku bolest; ale
kdň se noha zase zpraví / volně a bez
bolesti chodí. Ten tžž wšob gest Syn-
nů Božích / že gim křiž nemáo odporný
břmá / prvé než k sobě přigdan / a mysl
od Ducha Božího probuzenau magice
wšecku wěc bedlivě wtváží.

A z tétož Boží dobročinnosti to ade
že křiž pobožným není k hanbě / ale k slá-
vě. Nebo posvěcen gest Synem Božím
kterýž geg sám na svých ramenau nese
zweleben nejčistších mučedlníků trvělá

A. iij.

wost //

woſti / kŕeſtjſ ja vſſlechitau wěc ſobě po-
kládali / geg wedlě Šſimona Cyre-
nenſkého ja Kryſtem něſti. tať je Křtjſ
ſynům Božim / giněho nte není než oděto
tráſnj / kŕeſtjſ aby pro ſwau pocitwoſt s
nim ſpolečnj měli. Wůdce ſpaſenj ge-
gich chće. (Žid. 2. 10)

Prſtupuge k tomu / je Pán kř-
ſoli Cyřkem nawſſtřwuge / gi mŕně tre-
ſce. Aniž ſagſtě celého Izraele na
pauſſet ſwěta tohoto bige / ale čáſtku lidu
w pokogi chowá / aby chjſ ſſkoda u mau-
droſti nabŕwali / nechrě gſt gegich přſkla-
dem ſahynauti: (1. Kor. 10. 13.) Mŕ
brjſ těch ſamſch / kŕerěj ſobě i počtu ſynů
ſwſch k třeſtánj obſrā / niſoli nad moſ-
noſt gegich nepokaſſi / nŕbrj Duchem
ſwſm gich poſhluge / potěſſuge / a roztwe-
ſeluge / aro tau giſſotau / kŕerauž wědi je
gſau Synowě Boží / a je miľugſchm
Boha / wſſecko wěcy napomáhagi k
dobrému. (Řjm. 8. 27.) A tať
gim

Kapitola IV.

199

gim Pisseň nowau w usta w kládá/
(Žalm. 40. 4.) a působí/ aby ležati
svému Nebeskému dyky činili/ a tím po-
slusnějši na potom hlasu geho byli.
Tak že w té částce naprosto ginh způsob
gest Chřtwe/ nežli Měšce: Proto že
ona nikdy tak hrozného zarmění nepo-
tuge/ aby wždy nadile gasných paprsků
Slunce svého (genž gest Krystus Be-
žijš) na sobě neměla.

A wždy Smoté Boží/ že gim
Koruna gistně se chová/ kdyby zde
bog wyborný dobogovali. K tomu
tagisté Pán směřuje obzvláště/ když
k bogování wogsta swá wtvodí; aby
gmenovitě koruny života wčného do-
sáhli Wítězové. Kdož se tedy diwiti
byde že newěticj zde na světě fweran?
Kefněš snad, di Muž swatý/ Proč
se bezbožnj radugj? Proč sřkwošnost
promozugj? proč také semnau neprá-
cugj? Proto/ že ti fterjš se k Koruně

K iij.

nepo-

nepodepsali/ pracowati a bogowati
powinni negsauti kceri na plac ne-
wystaupili/ ti se olegem nemaji/ pra-
chem se neposypaji. Kterym se cho-
wá sláwa/ těch čeká křiwda (Am-
bros. lib. 1. Offic. c. 16.)

Y Poněwadž takowá gest moc
křiže/ kteráž na každého následowníka
S. Ewangelium wyládan býwá:
preč tedy od nás takowé nesmyslné
a bláznové myšleni: Jeby gmenowitě
Ewangelium opustěno/ a Nábeženstwí
Papežské/ kteráž časů těchto protwitati
se jda, obliženo býti mělo.

Kapitola V.

Uvoľazne příčina Páta: Wěcy žé a odporné, kte-
réj každý z osobna z wznamatů podnětati musí
gmenowitě, Smrt. Wězení. Stráda smrti a rožáno-
sti, Chudoba, Zbawení pohodi, naposledy Exilium.

Ne snadně se widi, oč tu nepřes-
tí činiti gest: Je gmenowitě ne tak
welegný Chřtwe způsob, Dd

padcem pohybuge/ gako radězi na se-
 be samého ohled. Nebo zůstanuli v
 wyznání Ewangeliū staty (dy on)
 strach gest abych se buď s smrti, neb
 vězením, neb strátem aurádu, statku
 a pohodlí života svého/ a neb s wy-
 hnanstwím nepotkat. A tudy se i ho-
 stiti přišlo rozkosti gich se posawad
 vjswat: a vгда, musylybych se gako na
 žalostné paussu tawlati, a třeba y ihy
 nauti: a bych nezhynul, cobych
 wssat testnosti a bolesti v wyhnan-
 stwí tom neokusyl? cobych nečestí ne
 počtyl? Musylybych mezy nezná-
 mým Národem bydli/ gehož snad
 ani gazyfu nerozumjmeo tam očeká-
 wati giného, gediné potupy, pohrdání
 diwkybych obcegu a newlidnosti lá-
 sty pak a věčnosti. Křestěš se aneb ne-
 ho, aneb nie. Agessyby to wsse sney-
 nedněg

tedlněgši bylo/ kdybych zdáw byl/
aneb dítě neměl/ kterěz gindy spc za
požehnání Bohj se drží/ ale to tomto
způsobu těžkém bčmenem gsau.

Gakť gest koli, mám dítě milé, na to
mysliti, o to pečovati musím. Tak
gakť mimo přirozené světko y Apo-
stol to vřazuje, pravě/ že Gestlže
kdo o své domácí péce nemá/ Wyrp
zapřel/ a horši gest nežli newěřej.

(1 Tym. 5. 8.) To gsau y wě-
cy/ kterěz mnohé lidi tak welice formau-
ti/ že ge naposledy y t Dopadlstwi při-
vozugi.

A gistě potwrchu hledě, negsau y
wěcy spwatně wáhy: ale zaupna ge/ a
podlé wáhy Swatně, zwážie, snadně
gakť lehčě gsau vhlédáš. Wziš pra-
wim, že negsau než podwod a chynřstky
kterýmiž Dalila (to gt Žělo nášse a jbye
čně geho milowani) z mocy a slyšy náš
nás

nás wyswólécy / vdatnosť myslí w nás v-
dušyti / a tak w ruce Filistynských nás
wzdati, vsyluge. Stawj se syc Da

lila tato gafobn nás milowala / a enámi
dobře minila: w skutku wssak giného ne-
hledá, než zkažení nasseho / abychom se
brozně Boží sandy a zatracení wěčně
my y dítty nasse, zaplereni byli.

Předkládá tobě ona strátu Auka-
du a Poctivosti; ale gafáť gest přewrá-
cené té žentý powaha, wěčné té potupy
a nestonalé lehkości, do níž té pohřbířiti
vsyluge / mlčením pomigi. Pravoť,

že pro swau stálost Starec potratiti mu
shš: a mlčí, že potracení Králowstwy
nebeského eim obinšmi. A chce té hrá-
dui wyhnanstwy předěsiti / k tomu smé-
tuje, aby té wgití do Wlasti nebeské
ibarwila.

Zatáť mysl geat gest / kdýž
stráti tohoto kratičského, a bdného žiw-
ta předětirá: co tu zagitě giného obinš-
mi / gediné aby té smrti wěčné wzdala?
Protož ewá powinnost gest / námamě

Modli

Modlitěmu nabádání gegimu, odepfi-
ti/a poněwadž iše ty wěcn předklada, kte-
rě za stálosti následugi, ty naproci tomu
postarw wěcn ty kierež za Odpadlstwim
gduu: a gestli gaká properce mejn obo-
giho nepřitežitostmi, pilně rozmazg,

Zatim, nevpírám toho, že strasti-
bla ta wšerka tělu arch odporná gsau.
Ale buď gak buď, toto předewšim a na
prvnim místě wědění náleží, že Báh
chce a poraučí, aby žádostem swým se
zpefel, a pro geho pravdu odpornosti
podnikal. Poněwadž tedy Báh tak
poraučí, náležitiž tobě zbraňowati se, a
tomu wnhgbati? A kdež Báh i geroně co
misi chce oznamuge, ty reprwá k tělu a
frwi na radu págdeš? amisto rozkazu we-
likého toho a hrozného Boha, raděgi lá-
káním bidného swého těla (kierěž gen trá-
wa gest/nghbrž bláto) misto dáš; Wi-
celižho sobě neš wůle Stworitele swého
wážiti budeš? An Báh welš, poraučí, pfi-
kazuge, aby ty sfrje ty odpornosti pro-
nisi

nisl: a ty vytati chceš? Menší raději
spravedlivé/ aby čím těžší bog gest/ čím
vdatněgi bogoval? Neponybugi/ než
je koruny života dosáhnauti gšy žádó-
stiv: a gestliže tak/ proč se tedy ochot-
ně k bogi/ bez něhož gi dosáhnauti nemá-
ješ, nemáš?

Druhé/ pročby nám medle těžkau
věch bžeti mělo/ podnikati ty věci pro
gméno Krysta Běžisse. poněvadž on pro
nás to což nademřelého přirovnání těžší
bylo/ snesl? Nebe opustil/ do tohoto bíd
audoli sstaupil; a aby tělo naše vžeti a
nám slaužit mohlo/ slávy své paprsky
na čas povřel. Aby nás obohatil/ chu-
dým bžeti chtěl/ a aby Boží milosti a vě-
čného života blahoslaveštví ná dobyl/
dobrovolně se v nepročtší bíd/ a do
nepotupněgši smrti vydal/ a tak do
konce Božího hněvu kalich vypil.
Menší tedy náležitě/ abychom také pro
geho pravdu n'co rádi a ochotně trpěli?
Slova naše Krystus gest/ a křtí; nest;
S a neboť

a neboť geg: redy s nim něstl musíme /
a neboť audowé geho negsme. Gat to
gagistě gedinau býti muže / aby tdyž hla-
wa nemocná / otom gíně tělo newědělo?

Etterj / rozvažowati náleží / že ssaui
jeni tteráz pro gméno své. Báh častě
sěcho na tebe dopaustti nic negsau / gest-
liže ge s nenbrozněgšimi těmi ssauijen-
mi / gimiž tat mnoho zamentech sl-
žebníků swých / a zoláště Apolloly cwi-
til, srownáš. Mámeliž se medle co

gest nás foli k nim přirorowati / a z-
láště k swatému Pawlowi / té podiwent
hodně sláwy Boží nádobě? Gat hč
on bjd newystál / nežli Neronowo z-
ranstwi žiwotu geho konec učinilo?

Gíně wšecky, di on / přewyšil sem /
w pracech býwal sem hogněgi / w ra-
nách přelissně: w žaláři hogněgi: w
smrtech častokrát.

Od Židů přiz-
brat čepřideri ran bezgedné trpěl sem
čistě mectami mřst an sem / gedinau

sem

sem byl vlamenován/třikrát sem na
moři tonul/ we dne p w noci w hlu
bohosti mořské byl sem: na cestách
často w nebezpečnostw na řekách/ w
nebezpe: od loží/ w nebezpeč: od své
ho pokoleni/ w nebezpečstwi od pohá
ní/ w nebezpe: w Městě/ w nebezpe
na pausli/ w nebezpečnostw na moři
w nebezpečnostw mezi sfalessinými
bratřimi: w práci a w vstání/ w bde
ních často/ w hladu a w žizni/ w po
stech často/ na žymě a w nahotě
(2 Kor. II 3. 24. 25 26. 27.)

A gakh los byl tak mnoha ginch
slavných Swědků/ gakh starého tak no
vého Zákona/ křesťj posměchy a mra
stáním/ ano p wězením a žaláři trá
peni byli: lamenováni sa. seláni, po
saussini, mečem zmordováni: Cho
dili w ložích oměch a křesťjch/ opus
E iij.

Am

stěni, osauženi, a ile s nimi nastáda-
no/ gichito nebyl svěť hoden: Po pus-
tinách blauidje/ p po horách a ge-
stynjch/ p to daupatech země. (Zid.
II. 36. 37. 38.)

Gatými pak mukami nebyli trá-
peni tak mnozí slawni Mučedlnicy to
prvotní Ekrťi. Ty mšním křesť-
třím a gichm vřutnám slmám há-
žni bhwali/ aby žažwa od nich rozt-
hání byli; křesť na železně rozpáleně
stolky sázeni/ a po těle křesťmi ple-
chy páleni byli. A abych blže t na-
šim časům přistoupil/ gať hroznych muk
ted ode sta let, po wšši téměř Europě, tak
mnozí znamenití služebnicy a služebni-
ce Boží nepodstupowali. K doby se
nezhrozil čta w knihách o Mučedlni-
ch přiklad velikého onoho Muže, (a-
bych gichm mlčením pomínul/) Jana
Dopěra nepřvé Biskupa Gloucestren-
ského/ potom Wigornského w Anglii/
křesť

kterýž za králování Marie léta 1555.
 poznánáhlým ohněm a třím wlkým
 pálen byl. Když již oheň gednau y
 podruhé stráwen byl, proto že málo bylo
 ohně, a n en wlké, an gessť Ewarth
 Muž žito byl / tu on oběma rukama očs
 sobě protke, a k lidu se obrátě, řekl / Muži
 Bratři, přinešte více ohně: jato nás
 pro Boha prosím. Mezím se leze-
 ky, hnátowé a jiné bližší částky, stwakti-
 ly. Zapálen tedy portej oheň / a ten
 došud trwal / on k milosrdenstwi Boží-
 mu bezpřestání wolal / až se mu pak ga-
 byl ostrosti ohně odul / tak že mluwti ro-
 ce nemohl. Gessť wšak justáwalo
 gedno znamení / kterěž mysl k nebeským
 věcem poždwiženau vřazowalo. Ne-
 bo wstawičně swá Bohu milá prsa přest-
 bíl; došudž ruka od těla neodpadla. To-
 řež činil y druhau rukau / došudž swazo-
 wé již nepřehořeli: a když mu i přsta
 smiřeně se trwi ruk řekl / hrozně diwadlo
 bylo. Naposledy, romáhagicch se mno-

S liij.

ww

mu oheň pobožného Mučedníka teprve
 vdusil / gehož ruka na kříž zavěšena
 byvši, na prsou mu zůstala. Ervalo
 pak to divadlo, a bog smrti na tři čtvrti
 hodiny. An hrozněš, hož boge! křiče
 vsak vdatn ten bogovník y trpělivě y
 stále vykonal! Myliž tedy s nimiž w
 nynějším pokuseni Bůh tak mírně za-
 chází / (ačkoli sme y nevěřících mut za-
 staužili) myli pravým tak rozmazani, tak
 zaryti budeme / abychom ani nejménší
 wěch pro Boží slávu strpěti nechřeli!
 Welj on a napominá / abychom Blást
 opustili / od domu povstaupili / tansičel
 země (roli neb zahradu) oželeli, a to pro
 geho gměno, a pro spasení své: a an my
 co neděláme? nařkáme, křičíme, že gř
 weta ponás / že nenáležíte a nesnesetel-
 ně wěch snáššime. Aniž se natom díwo-
 tá netrpeřiwost naše stawuge / dále po-
 stupugie mrutym Odpadškim Bohu
 swému hřbetu na stawugeme.

Wás gá neymilegšij bratřj, pro spa-
 senj

Kapitola V.

211

seni wásse proshim/abyšsie tdykoli wám
telo wásse ry odpornosti/ kterěž stále při
Boží prawdě justá wagicch, snášení mu-
segi předkládá/ku paměti sobě přitwo-
wali příklady welikých těch Chrtwe svě-
tel/gimž my se nikoli wronnati nemůž-
me/ kterěž wšak bdy a těžkosti své wě-
šli nežli se powěditi můž- a těžši nad-
kerěž wám ode Pána za odděl odloženy
sau, wstáli:

Tak poznáte, že při-
čině k nakitání a stěžování sobě nad
způsobem svým nemáte. Tak wdat-
nanu sobě mysl weimete; a odvrhauce
nerpěliwost, chwály Bohu, y wtom po-
tussení horku/za mjrné kárání/a Dcero-
stě přitom stanování, wzdáwati budete.
Nebo tehdaž teprw Božšťau k sobě do-
brotiwost poznáme/tdyž způsob svůj, ne
k těm kterěž lépe, ale k těm kterěž (v od-
saudu světa) hůře se mají přitownáme.

Tuto se zdržeti nemohu/ abych o-
plakáwati neměl, přebýdného způsobu
Kříže našší a zemí k nj připogených/ kre-
řech

réž tak mnoho Odpadlů sebe vydávaj-
 gi/až hrozno: zvláště když se saudi/ gať
 lehce (lehkomyslně říci mám) navě-
 řím dle k tomu přicházejí: gen gať se
 jim samým vyhnanstvím, neb tjejm
 statku pohrozí, hned jako čertvítr owo-
 ce i zarkeseného stromu prsí. **D**vo

že čehožby takový nevčinili když ohně,
 když gině muky na sebe připravené to
 dělají? idali poněwadž bájeť porracení
 statku tak mnoho může při nich/ že se k
 Papežství pro statku toliko obhágení o-
 bracegi: idali pravím samým tím neo-
 svědčugi/že když Eurech neb Židé smřet
 jim hrozili/ rovněby k Eureckému neb
Židovskému Náboženství pro zachová-
 ní života přistoupili? **K**do zagiště

i malé přičiny/ a pro vyhnutí stráty tce
 ráž se wynahraditi máž (strátu statku ro-
 zumím) tak bezbožného skutku se dopau-
 řizotakowém wypraně pochybnosti ne-
 ni/ žeby číjši neschlechetnosti dopustiti se
 horow byl, k wytaupení života/ aehož

stráta

stráta rovnahražená býti nemůže.

Etorté, rozvažuj také ta nebezpe
čenství, nepohodli, protirvnosti, do nichž
se synové tohoto světa sami vvalují/
jádnau gínau věch vedení nezauce/
gediné pohodli a mřtu něgafého naději.

Šlau teetiž pro došajeni statku, gehož ne
magi, w nebezpečenski wj y w stratu tem
steržj, prwe giž magi, dāwagiž nōbrj y
wlastni žiwot w štanc sājegi / steržj aistj
wšelijā bohatstwi pčewyssuge. Anij

a nebo opauſtělſi, a nebo odgimati dovo-
lowali/a na to miſto nám nebeſtĕ, vě-
ně, neſmírnĕ i boží: králowſtaw ſláwu, a
newſmírnĕ blahoflawenſtaw ſlibuge,
tulí ſe repro tat neſmíſlnĕ rozmíſle-
ti a ipřecowati náleží?

Párĕ/ Zdalí newiſ/ ſe wſſecky m
wĕch/ ſterhčí ſe pro Kriſta opuſtiti
i brahúgeſ/ opuſtiti napoſledy/ chĕg ne-
chĕg/ muſíſ. Dſbrí ſtáti ſe to máſe/
ſet tĕba myra, autady, i boží, rozloſſe, y ſi
wor twíg, ſmre odegme. Ei newiſ o
wſpovědi od Boha proti hſſchu wynes-
ně/ ſe odplata geſo ſmre geſe? (Rim.
6. 23.) Proſhm tĕ, neniliſ lépe tĕ-
dáſ, tĕdy toho Báh wyhledáwá/ wſſecko
to dobrowolnau myſli a wmyſlem tĕm/
aby pomoláni Božího wpoſlechl opuſtiti
nežli čaſem ſwým/ moč a náſylm pſi-
rozenj od toho odſtrĕnu býti? A ne-
niliſ lépe to věinit pro dobrau pſi/ nežli
prozlau? onano geſt Kriſtowa prawda/
naro hſſch člowĕka. Wememe tedy to

bě srdce, řdň nás Bůh t tomu volá / a
bychom sobě to w cnost a čest směnili /
což sye samo w sobě hanbau a pokutan
gest / to gest, střpme pro Krysta to coby
sye bez toho pro hřích trpěti nám přišlo.

Na posleď, wěděti náleží pobož-
nému člověku / že ačtoli takové věci tē-
lu nassemu odporné jsou / Swatá wssak
Erogice přitomná jsou, pro volehčowá-
ní nám wssého toho což w třiti tēžtého
gest, působy / abychom w skutku poznáwa-
li / že wssě to gináče se nachází, nešli se
tēlu widsi.

Přitomen gest nebeský
Děc / který lásku swau nám vtvrzuje /
a w gistorě o Dpatrowání swém w gistu-
ge nás tak / že ani wlas a hlavy nassí pa-
dnouti nemůže.

Odkudž gde / že
wssěto to což se a geho dopuštění nám
přihájí, nemůž neš vřitečně nám a spa-
šitelné býti: poněwadž wssěto co se s
námi děje / wůle toho nendobrotiwěgši
ho Děc / který nemůže s námi neš do-
bře mjsniti, se děje.

Pr.

Přistomen gest y Syn Boží/tee-
rší s námi trpi/řdy my trpíme. Ne-
bo poněwadž on hlawa naše gest/nemů-
že než y sám bolestiti řdy audově bolest
magi. Protož y z Nebe volá: Sauli/
Sauli/proč mi se protivíš (Skut. 9)

On tedy nese břemeno/ž kteréhož
nám k nesení pospřá: a řdykoli řký na
ramena naše wkládá/ wřdy y sám y
Gejšsem našim y Šimonem Cyrenem/
řým našim gest. Odtudž patrně/že
gináče bři nemůž/ než že řký nesauec/
polehčeni čejme/ poněwadž samého
Pána za pomocníka máme: a což roice
gest/gde odtud/poněwadž On tehďaž tr-
pi/že tedy gistočně mocy a řly ramene
řvého vřme/aby y sebe y nás z sfauze-
ni wřwobodil.

Přistomen také gest Duch S. tee-
řéhož Dtec za zárodawet řny wřřwi Bo-
žího nám dáwá. Ten našli mřloby
poslyše, hořkost ořladěuge/ zřrmurel
wřhání/abychom se y w neřtěřřim sfaul
šim

lent s Apostoly radowali / že sme
hodni učiněni trpěti pro gměno Pá-
na Gejisse (Skus 7. 41.) ngbři aby
chť se chlubili ssaufenjmi a rozechvá-
tánj státek nashch s radostj přigjmas-
li / (Rim: 5. 3. Žid: 10. 34.) podle
věstich Židů příkladu. Nemá tedy
na potom přičiny těls t nakitánj nad-
řijem / kterých pro tak inamentau přiz-
Pán na ně vykládá a kupolehčení geho-
Dtec Nebestě swau kásku / Syn swau
slyu / Duch S. své potěšení, přimáští.

A tak až posarvád auhrnkem sem
vlázel / že nášly těch ssaufenj tak we-
liké není / abychom se vstrásciti a t o-
hamněmu zapření pravdy přirovesti dáti
měli. Mynj gedně každě z těch přiz-
čin obzvláště povážime.

Pravíš / ledy snad smrti pro
gměno Krystowo podniknauti mu-
sytě Snad / a snad ne. Neboť se wi-
že

Je w těch místech / kdež se mnjí tak mno-
ho Dypadlštwi abíhá / gessťe se tak hrubě
protiwensťwí nerozjstílo / aby se smrti
neodstaupilliby tdo, hrozňlo. Aniž ge-
ssťe komu hranicu postavili, ani posťeti-
tě chasť tak daleko vzdá pussťena / aby
pobožné mordowali: Toliko o wzetystat-
ku a wyhnání wssudň kťe gest. Tak
Je nehyplejší ra jšťera / strach gmenowitě
smrti / Dypadlštwi naprosto odgata gest
a gím jase wšmluwu odgímá / poně-
wadž Apostol kťe to powěděni s nim př-
náleží; Gessťe sťe se až do kríwe neo-
zprotiwili. (Zid. 12. 4.)

Ale nechť gest tak: Jeť pro Nábo-
ženstwi smrti nakáwá; což potom? Zda
newjš (očemž y málo wšse mluweno)
Je y bez toho wmišti musjš / a to gednat
ne několkrát? Gatá to redy posťeti-
lost / j bájně smrti tak nenáležitěho skut-
ku se dopaussťeti? Kdyby tě Dypadl-
štwi wš / do tonce j toho dľubů křesťm-
šy Bohu pro hťich powinen oswobodit
mohľ

mohlo / tak aby se na porocm žádného ne-
 bezpečenství smrti báti potřeby nebylo:
 a nebo / kdyby škálosti tvá dvognásobně
 tobě smrti přinéstí měla / gednu pro Dá-
 boženství / druhau podle běhu přirozené-
 ho: mohla by snad, nějaká barva stra-
 šlivosti tě své bhati. Ale poněvadž y
 po Odpadlství svém / věčným předce ne-
 bezpečenství postaven gšy / a to neroz-
 hnutelné: gšitě že to nejvícšším blá-
 žnorostem gšit / Dáboženství i bázně
 smrti proměnití / a smrti vssat nemoc
 zniknutí: nybrž omámení to gšitě y
 gšit rozzumu / vřaťat sobě do počtu klá-
 sti dluh i něhož vssat tě gednau toliko
 vpomínati.

Dávám spe tomu mysto, dš /
 ale to gšit těžlau věc / že naspínau
 že žlau smrti / zhygnauti mám: a to
 před terminem i němuž bych podle
 přirozeného běhu přigiti mohl. Ale
 to tomto natřání dvě věc se zaji-

I y

ragi

ragi / inſchj obě na neſmrtiſtnoſt vſaſugi.
 Nebo eo ſe prvni doſchce: Ne mno
 ho hleděti magj ti / ſtřeſj netoſhnuo
 tedlně vmiſti muſegj na ſewnitěnj
 ſmrti způſob / ale na miſto / do něhoj
 ſe ſkrze ſmrt doſtanau, magj myſliti /
 (Augu. lib. 1. de Civit. Dei. ca. 11.)
 prawj welikj Muž Auguſtjn Swa-
 tch. Wyſtkihen ſe tedy aby ſe neſta-
 ral gaſau ſmrti vmiſe: ale na to bedli-
 toſ pozor mēg, aby to prawdē Boſj ſtāle
 erwal / proto aby ſmrt byla tobě wgiſim
 do Nebe / a ne giſim j žalāke napopra-
 wu: čehoſ neznitneſ, geſtiſe od Kryſta
 odſtaurjſ.

Kdny paſ ſmrti, ſtērāſ to raf jna-
 menitē Pti, vſichāſj / ſlau naſhwāſ / ra-
 tē to tom blaudjſ. Amž jagiſtē
 (aakj ten eſj Dec prawj) geſt coſby
 ſmrti ſlau činito / fromě to coſ ja ſmrti
 eſj gde / potupenj wčēnē. (Aug. ibid.)
 Pſiſtu.

Přistupuge přičina giná, pronij žád-
ná nášlyná smrt tebe k tak hanebnému
špuku přivozovanu nemá. Zdalž žagi-
stě nemiš/že často tteba stokrát více ná-
šly vystáti musí ten kterž nemoc/
nežli kterž tak slavnau smrti, Ponává?
Děnilž redn lépe/poněwadž o nášlyném
vmjráni řeč gest/ buď za čtvere neb půl
čtverci hodinny bolesti okusiti/ nežli na
měsíce, a na roky od podagry. kamene,
slafu, žtení, a neb giných podobných těž
kých nemocch bolestně se trápiti?

Druhé částky nařikání co se k ně/necht
gest tak/že po swém Odpadlstvi dlouho
na světě živ budeš; čeho však tím dosá-
hneš/ gediné že život tvůg rovně tak
bidný gati dlouhý bude. Gakž to ja-
gistě život/ kterž s vstawičným Swě-
domi trápením gest spogen? očemž všse
mluvěno. Přistupuge k tomu, že po
všeckem životu čas, by gakkoli dlouhý
byl/ bázni smrti chřadnauti budeš. Ne-
bo kdýž se člověk gdnau bázni smrti tak
E nj. pře

přemocy dá, aby nao nim swítěžyla, ne-
možné téměř gest, aby nad nim vstawi-
ně panowati neměla. Od kudž půjde, že
se wždycky y k neymenšsi o smrti zmínce,
děšiti bude: A to tsm mje, že dopuště-
ně grady trestatel, Swědomi/aby k w giti
po smrti do lepšsijho žiwota gistaui naděgi
míti mohl, nedopuští: nžbrž ortel poru-
ui w srdcy geho mu wyprawdage, a hrů-
zu pekla před oči stawěge, zrušoby aby
smrti gako samé° pekla wždycky se lekal.

Ale postupngi. Prawis/ žeby pro
Krysta vmra/ před časem vmřel.

Co kdyby pak y tehdaž před časem vmřel?
Dnenwjs jagistě, že wětšsi ldi částka sse
desátého, sedmdesátého, neb osmdesátého
léta nedocházegiz; a že tolik zmnic, to-
lik sřlaků, tolik gungch smutngch přihod,
gakož wnřk w člověku, tak y zernřk
from člověka se nacházg/ kterěž nás
před plnřm wěkem z swěta berau.

Přidám, že y to bñti mžge/ aby Bñh br-
zo po twém Odpadřtwjs/ podle sprawce-
blíweho

dšiwého swého sandu/žiwotu swému kre-
 tš nad milowání geho stawjš, konec wči-
 mlž; anebo na tebe nemoc težkau, neb swá-
 ry, neb wraha, neb oheň, neb rodu, neb po-
 wěři nakaženě, dopustil/ aneb ged, aneb
 giného něco zarmančeného a smrtedlně-
 ho, poslat. Ztuffeni toho, což se mlu-
 wi tuto, potwzige. Nebo kolikš gich
 sám znal, kteréhožosi stawn, wěku, pohla-
 wi ldiž/ krečjš, gať od Ewangeliu od-
 staupili/ málo sobě w swém Odpadštwjš
 powoliwšse, zemřeli? Gakž tedy od-
 tud wšitek měli? Anž w to samo, a
 le h gině daleko težši nebezpečnstwi v-
 biháš. Neb tak rychle a mimo nadá-
 lost swau zachwácen gsa směniti se w
 wěčnau smrti fratičš tento žiwot/ kre-
 tšš wštaupiti chtěl neschwětnau tam
 bradau/ gestliže se wšsat časně a oprav-
 dowěť Bohu a prawdě geho nenarřá-
 eš. Stogi žagistě nepohnutelná
 Slowa Božího wšpowěd/ Kdo milus
 se žiwot swůg, ztratíť geg. (Mat. 10.

39.) Přiknět pat život svůj zachová / kdo se to hrdlo věčné smrti pohřbí.

Vědmo to, gešse coň giného geš / coň to této wěcy welmi bedlivě rozvažováno býti má. Powě; mi medle, zda li mnoho ríšce lidi to řečto přitomných wálkách, vkrutně smordováno nem? a bñch mlčel o trápeních předcházejících gimi; prwé nežli zhubent, od nepřátel obrěžováni byli? a pak zdali wzynati nemusš / že Boží wlaštnej dobrocitowšti zachován gsa, žiw gsn? Tehdáž tónž Wlašt twá to moc nepřátel se dostal, tónž wíteřkost gegich wšsecko plénila / tónž sausedé twogi mordováni: tónž má tróny a Panny neshlechenně zhanobent vsmrčovány: tónž nemluwnáčka o stěnn rožrážina, byla: tehdáž prawjm, to bezpečnosti postavil tebe Pán.

A co se domníwáš / gaf á přistina zachovánj twého byla? gaf se to stalo / že mimo wšsecku naděgt a očesčáwánj šrocena byla wíteřkost nepřá

cel

tel? křtí; a neb ; nenávisť pravého Ná-
 boženství / a nebo ; křivosti laupeře / a
 neb ; žádosť pomsty / vslechn nás do ge-
 dného vyhnutí byli vijnili? Pfi-
 šlo mi jarau pščinau na mysl zname-
 nité S. Augustýna mýsto / kdež o Řimu
 od Gortu tehdáž opanovaném / řeký ge-
 stře stolic tam měl Kristus, mluví.
 Praví řeký, že mordové, laupeřtva, pá-
 lení, smilstva, cizoložtva, a co se toli-
 kého tam dalo / spravedlivým Božím
 soudem pro hřích, a podle běhu války,
 se dalo: že pat zvláštním Božím ji-
 zením Pohanská rozetlost okrocena / a
 nescislň počet Řimanů zachován byl /
 to Pravdě Kristově / tierauf tehdáž Mě-
 sto to vynáwalo / že pšísáno býti má,
 (Aug. lib. 1. de Civit. cap. 17.)
 To též o tobě / a gích nescislňch řeče-
 no býti může / křikoli w tomto meře-
 ném zpuštěn vychwáeni gšau. Po-
 winen gš zachování své pravému Ná-
 boženství, kterěž vynáwáš / a nebo wy-
 náwáš

znával, pſipsati. Nepogymátiſ hle
 Pán nepřáreſſé wztekloſti podivně w
 wſdu? Dni tebe pro Náboženſtwj pra-
 wé zamordowati wložili; Kryſtus
 pať tebe pro ně zachował. Příčina pro
 niſ oni tobě ſmrti obmýſleli; příčinu
 byla proť té Pán ochránil. Zniſ tedy
 nyní Kryſtu wſhoſi dáš/ aby ſíwot za-
 chował, a ſmrti ſe wyhnul? Před-
 tím Pravda Kryſtowa tobě ſíwot zach-
 wala; a ty nyní aby ſíwot zachował/
 ſamú prwního ſwého zachování přiči-
 nu odwrcey chceš? Před tím, aby ſmrti
 ti wſſel/ wſſobilo twé t Ewangelium ſe
 hláſáni: nyní pať domníwáš ſe, že za-
 přením geho gi wgeš? O wěſſiſ ne-
 ſmýſlnoſti! ó wěſſiſhoſ bláznowoſtwj!
 abych gať w té čáſtce ochráneý ſwé-
 mu newděčnoſti doſazugeš, nedorůſkal.

Na poſledn rozwaſňg mi tať ehl
 ſmrti té ſterau; Wůh aby pro prawdu ge-
 ho podnikl, chce. Ehl ten geſt ſíwot
 wěčnſ/gehoſ wčáſten budeš/ geſtliſeſ ſe
 natořo

natom aby život pro Boží Při stratil,
 peroně ustanovil. Nebo kdožkoli ži-
 vot svůj pro Krysta strati, nalezně-
 geg. (Mat. 10. 39.) A tak smrt
 ta vřkoditi tobě nemůže, ale naodpor to-
 mu do věčného života vvésti může, a s
 mede. Nebo poučevadý Krystus gehoř
 ty audem gſy, smrt přemohl, nemůže to
 gináče býti, než že společnost života ge-
 ho, k tobě přináleží. A pro tu přičinu
 S. Pawel praví: Vjme že bylliby
 tohoto našeho zemského přebývání
 stánek zbořen/stavení od Boha má-
 me, přibytel ne rukau vdělaný, věčo-
 ný, w nebesých. Pročž y w tomto
 stánku wdycháme, w přibytel náš
 kterýž gest z Nebe/oblečení býti žáda-
 gice. (2 Kor. 5. 1. 2.) Z též stu-
 dnice vyplývá y to geho taužení: Žá-
 dost mám vměstí, a s Krystem býti.
 (Filip. 1. 23.) Protož většemu ne-

má třeby a odporněgi přicházejí zřetora
 tohoto n fratického n bidného mygiti/byť
 to s gatkoli náslim a bolestmi (tre-
 řě v přirovnání k budauch satim gdau-
 co slawě nte negsau) byloz nežli mu
 přicházě satěti žily/ pro napomožení
 gdrawi.

Alle tě mrzěť žalát děšě. Tu
 Nynprvé na to myslí/ že to w žádného
 nepřetele moci/byť gatkoli veliká byla
 geho n mytlost n šla nezáteji/ aby ce-
 lého tebe tožaláti držeti měl. Dítěhož
 jagistě twého držeti nemůže, kromě těla
 kteréž nemennši twá částka gest. Du-
 šse gako přednějšši částky/sřzenij ghy to
 eož ghy/žádná zřwora/žádná kláda, se-
 wřiti nemůže/ aby swobody stále vřiva-
 ti neměla. Swobodně tedy sem tam pro-
 cházeti se, s samým Bohem domácnos-
 ti vřivati/se Pánem swým sřze mod-
 loby rozmławati/a nebo geho mławo-
 egho, Pisma S. čta, slyšeti: a nebo a-
 spok (gestližby snad pro tmarost m-
 ka

Kapitola V.

229

sta/a neb lidste tyranskost/ čisti glich ne-
mohl/všemyslowánim oněm pásti se bu-
deš: A tehdaž nesmírnau k sobě Boží mš-
lost spartowati/a srdečnou gegi čitedlnos-
sti gsa zažžen/newyprawitedlnau rado-
sti radowati se budeš z wywolani, wykau-
peni, powoláni, osprawedlnění, poswě-
cení, a oslaweni swěho: gehož jáwdawel
giz sobě daný máš/Ducha S. ktergž tě
moch swau poshluge/potěšenjm swym
občerstwuge/ a wstawičnou přitomnostj
swau to působí/aby w žalosti nitdš sám
nebyl.

Aniž co tu přetáhce gest/
pročby neměl tehdaž swěta swobodně pro-
hlidati/a odnud marnosti žiwota tohoto
se diwati: naproti tomu pak budauch o-
ně wěčnosti w neskonalesti w sladkosti
gegi se diwiti; odkudž gat mandke sobě
synowé Boží/ a gat bláznivé synowé
swěta počínagi/rozvažowati budeš: fre-
tjž snc swobodn strany těla vžiwagi/ale
gtnáče od zábla přewazy bezbožnosti ga-
ti a swázáni/hroznuu pak slepotau gako

W

něga-

něgatiſm křiſtem, oražení gſau: tal ſe
ginat bſet nemůſe, neſ ſe mrtvému la-
komſtvo/ marné chlaubě/ oſtliſm jſ
doſtem/ gaſo hanebnj otrocn, ſlauſi.

A tutoſ na druhém miſtě ſám roſ
wažug/ lépeti geſt ſkále ſe Křiſta pſidr-
ſeti a ſſrie to ſwobodným to myſli, ačť o-
li/ to těle ſwážaným, bſeti; čili od něho
odpadna, ſwobodným na těle a ſwá-
zaným na myſli, bſeti? Tuto ſagiftě oba
ſau wěſtrowě; ale s dwogim rozdiſem.
Nebo kdo wiru Bohu chowá/ wěſněm
geſt lidſtým; Odpadlec paſ Dáblo-
wým. Oba ſſrie ſmrti; Zaláke wy-
cházegj: ale/ onen aby s Joſeffem tra-
bowal: tento s ſpráwcem nad Petaki ſ
ſmrti ohně wěčného/ geſtiſe ſe oprav-
dowě a čaſně nepokage.

Mimo to, giſtě geſt ſe mnoh i po-
božných gſau / kſetiſ ač ſe ſwobodným
podlé těla bſeti ſdagi/ nic méně wiſſat ſa-
láš nad twůg daleko rěſſi magj: Men-
ſ ſagiftě zde onde gſau/ kſetiſ; drahně let
o wěje

Kapitola V.

291

W wězeni drži ne žalátný/ ale nemoe
 sfructná, buď že podagra gest/ neb támen
 neb pľak: Tak že neroliko podobný tobě
 sľau w tom, že w wězeni justáwagi/ ale
 nad tebe nestastněssji/ že mimo strácu
 swobodny trápeni také hrozná/ a snad be-
 přijetě/ snáštěgi. A tak způsib toho/
 kterých pro Krysta do wězeni dán gest/ ne-
 ni tak trpě/ gako toho kteréhož odporně
 sdraví/ w lůži/ gako w žaláti jarmělo.

Naposledy, co ldyby se přihodilo/
 aby pro wyhnuti žaláti Odpadlštwi se
 dopustě/ potom ja ginau přičinau do ja-
 láte se dostal? Gakť takowě přihodí
 w lidštem žiwotě/ neroliko mnohé sľau
 ale n nenadálě/ a často téměř nepodobně.
 Gestližebn se to prawim stalo/ čeho se nys-
 ni obáwáš/ neměšliby medle nad tím we-
 líš bolesti/ že sy s tak welikau zradau/
 daremně rošťal, znišnauti toho vsylowal?
 Nechťšliby echdáž raděgi Krystowým
 wězněm bžeti/ nežli prawau těla n dusse
 swobodu/ nowau tgu přihodau, porraci-

W ij.

118

ii? Protož twá wěc gest/ předglet ne-
wšitečně / škodlivě / potupně želeni; a
to nyní hned k zaručení Božímu čini-
et / cožby potom edyžby se crestal, daremně
wšat a pozdě činiti chcel.

Wtichážim tu Poctiwosti / kterau
Prze své Odpadlstwi w cele sobě zach-
wati žádáš. Wěz / že to malau má
poctiwost / Dáblowa příkladu následo-
wati / kteráž podobně aby wyššího stup-
ně sláwy dosáhl / od prawdy odstaupil.
Wěz / že žádně poctiwosti / žádně wzac-
nosti není / kterážby se důstognosti toho /
sdož i počtu Synů Božích gest / a za
Krále nadewšemi wory ustanowen, w
rownari mohla. Zachowati tedy sobě
hleď raděgi sláwu iuzachowáš pat, gest
že stálš w roznáwání prawdy iusta-
něš. Lépe gest nehopowrženějšim / a
nehposlednějšim audem Chřtwe praw-
bři / nežli fromě ni na nehwnějšim slá-
wy stupni státi. Žadná lépe newmí o
sláwě mluwiti / gako ten sdož nehwnějši
sláwy

Kapitola V.

239

sláwny pokusyl, Posledni tedn Da-
wida Krále tak mluwjegho: Kade-
gi chey v prahu seděti w domě Bo-
hastwego/nežli přebýwati w stáncch
bezbožnjku. (Zalm. 84. II) A ta-
to Pravda tak wě gest mocz/se y my-
sl Pohani/ wedenjm samého přirozeni
prostaurka. Protož Eurivides napsal
Slaužiti Bohu neywpěšši poctiwost
gest/giž gá sobě jādám. (Eurip. lo.)
Warug se tedn aby nebyl zarra medlnar
Faryzyskau slepotau pogar, kteřj m-
lowali wjce sláwnu lidškau/nežli slá-
wu Boží. (Jan 12. 43.) // A prest
ponuě swěta chraš se zašlibenjm Páně
Žech kteřj mne ctj,poctjm. (1 Sam.
2. 30.) a zase, dñm sláwny swětské roz-
přyl vletnujm se oně pohrážky/ Kteřj
mnau pohrdagi/ w pohrdanj př-
gdau.

Co se giž Rozfossi a pohodli decho
D 146 146

že/ kterč rozmaraně tělo nysstrátau Bo-
 ži pravdy sobě zachowati chce: to tak
 gest nesmyslná rada/ že těmět mluweni
 hodná není. Nowadná zagistě wěc gest
 milowáním rozkosti přemocy se dáti: na
 žlowěta giného něco náleži/ gmenowitě
 hledati sytości hoqného weseli před
obhjęgem Božim, a dořonalého wěc
sseni po prawicy geho nawěry. (Zal.
 16. 11.) A gatě medle rozkosti n-
 službě wáblowě naadeš? kterč přezalost
 ně swým, obzwláštěně po žiwotě com-
 so, platis: tak že se ptiliš draze rozkosti
 m kupuji. Ať neptipomjním gat ničim
 naprosto gsau idemsiho žiwota libosti, w
 ptirowánij t podstatně radosti dobrého
 Swědomi/ kterč wiru Bohu zachowa-
 lo/ a o geho lásce wplně žiwota wěčně-
 ho naděgi, wgištěno gest. Gestli žeb-
 patněťon žármutek mysl obflicil; Du ch
 porěšeni hned ptiomen gest/ kterč ho
 dauffánstivosti o milosti Boží poidro-
 huge, a působí aby žármutkowě nássi/
 L ob

od jármutekú Krystowých gimiž nám ra-
dosti wěčně dobř wal, schleeni byli.

Aniž Bázeti wnhuansťwí od prawě-
ho Dáboženstwi tebe od rozowati má.
Předně jagisté powážissi tě wěch bedla-
wě, wypowědění to w mnygšim tako-
wém zwšobu/ mezy dobrodini Božšťá
pořládáno býti má. Nebo je Wlast
twá w moch nepřátel gest/ třetíž gi wra-
ždami a qinými hanebnostmi naplnili/
a modlášťwím swým každedenně gi po-
střwřugí; giž tedy twice twá wlast ne-
ni/ ale země nepřátelšťá, i niž co nepřy-
chlegi vgsti slusi. Wěinišsi ginat/ a
na sebe něco odporného/ buď na tělo neb
na duši a neb na oboge, wweďeš, sobě wá-
nu dáme. Wprandě řdoť se w ne-
přátelšťě zemi mešťá/ nechť se nedwí-
g štíže ho tam co šlého pořká. Přio-
dávám, že to nemáě Božšťě dobrodini
gest, daleko od nepřlechetných wzdálenu
býti/ a tak ani hříchů gegich ani pomst.
Abpti včasťnu. A nemili medle lépe

W iii.

chlěb

chleb swüg vcných, gen vobožných a mē-
tých, gisti / a s nimi swobedně Pána
Boha wzhwari / nežli doma mezn křm-
bndliti / ne bez těžkých swědomj trápeni /
a gistého hrozných sandů očetávání?

Sakau pak tobě Krystus pocel-
wost čini / že tě za towarýše swého do E-
gypta wnhnastwi / a častého vřtání kř-
těl před sebe pro násylj nepřátele swých
prvé než hodina geho přisla, brátt mu-
syl, sobě bēte?

Aniž se máš samotnost bāri na ce-
stách. Kdož zagistě Boha za Wůdce
a towarýše cestj má / má towarýšstwi
a bezpečně a wesele. Dnemysli tedy aby
sám byl, Boha ssebau mage. Sa-
motný není / (di swatý Eypřtán /) kdož
Krysta za towarýše cestj w swém
wvhnání má. Samotný není / kdož
Chrámu Božího ostržhage kdekoli
gejt, bez Boha není. (Cypria: Epist.
ad Thibar.)

Ljbišliby se pak
Bohu

Bohu, aby nico odporného w swém tom
vstání a Exilium tobě se přihodilo, tře-
ba y smrti/ gíst bŕti mŕješ že tě fortuna
Mučednická očekává. **Gestližebŕ**
na tebe vstřagichŕ/ (Dj ten ŕš) napu-
stinách a horách totř připadl/ diwo-
lá žwět wtoř učinila/ hlad neb žizeň
neb žpma trápila/ anebo přes moře se
plawě škrže hauřkubŕ wtonut: hledj
Křstus na Křstě swého/ dočeli bo-
guge/ a řdy gen pro sláwu gměna
seho vmjrá/ odplatu mu dáwá, ftes-
rauž žaljšil že dáti chce při wšřšse-
nj. Slawě mučednickŕj tjm nie
nevházjřřdy něřdo ne tak wŕbec na
diwadle žhŕne/ řdy toliřo přjčina žu-
sláwá, že pro Křsta hŕne. **Dosta-
tečnŕ gest ten swědeř/ řterŕj w Mu-
čednickŕj žawodj/ a ge fortunuge.**
(Cypria, ibid.)

23 Fri

B Exilium pat, aneb na pobožné
a dobročinné lidi trefiš, a neb aspoň iak
mnohých a velikých bíd neofušíš, m
řdož věrný zůstáváš Krystu/gafo D
padlec to tovaryšství vábílú potom to
petle pochtj. A poněvadž rebe Váh
gafož milování svého/ iak y slávy lí
ráž to tom že sme synové Boží záleží, ho
dným činj: giftě žet chýš ani lásky ani
slávy nepotřebuješ. Muž moudrý
gehož Král miluje a to pociťosti má/
šradně masťalite něčterého lásku y po
ciťosti pohrdá. Mlčím o tom/ že y
za starodávna byli y nynějších časů
gsau, mnohý pro tuto slávnau Při ro
hnaný/ řečíž hogného požehnání Bo
žibo/ y to časných věcech neménějí, ny
brž wje okusyli/ nežli kdyby doma me
stýnati byli zůstávali. Aniž jagiftě na
misku, ale na Bohu, wšfecto požehnání
záleží.

Alto odvrno statfu pozbni, a na
chudobu pro Náboženství přigini.

Zaff

Takť gest že toto gest nepředněgši osh-
blo, rovněmž mnohých wáznauce wD padl
stoj vpadagi: což y gindy bhwalo/gatť
že i swědecstwj S. Enpryána widi.
Nesluffi (pry) Bratři prawdy tagiti/
ani ran nassich přejiny zamlcowati.
Oklamalo mnohé statku slepé milos-
wánj: aniž k odgiti spůsobnj bhtí mo-
hli/gimž gměnj gegich mýsto paut
bylo. To byli zůstawagicým swa-
domě/to tětěhowě/gimž p etnost za-
držána, y mýst gata/ y dusse serwějna
byla. (Cyprian. de Lap. is)

Ale wssak tato přičina, čím podezte-
legši každému bhtí měla/ čím to patr-
něgši gest/ že marka gegi gest zákoni-
stoj/ genž wssého slého kokenem slowe.
Ty chcessli tomu slému wstřic wygiti.
wšim opatrnosti Křestanstwě/ časně wy-
chwátě a ginam přenesa gat mnoho k
gměnj swého mžes. Nemášli pak
ěho

čeho před sebou nyní posílají / a neb že k
tomu žádně cestý nemáš: peruč se Boží-
mu opatrování / a na ně zpolehni / vbezpe-
čen gl'a t'm, že tě Bůh nikdy neopustí /
ale všemi t' zachování života přinále-
žegichmi věcmi opatří. Nebo to ne-
ofkamažatelně zaslíbení jeho / kteráž to-
likrát v Slovu svém dětem svým o-
pětuge. A semť přináleží předtímt
to Kristovo kázání / to kterýmž nás hned
naschvál od takové péče / kteráž s nedo-
věrou a netrpělivostí gest spogena, od-
vozuje. Tam zagiště vgiště náb
že Bůh gehož tak veliká t' nám dobrosti-
most gest / že věšší věcn / život totiž a tě-
lo dal / mnohém méně nám toho, což tu
pokrmu a oděvu přináleží, odepře. A
poněwadž pry veliký ten čelední Dtec /
tak střede a rozstáhně všlecha hovádek
živí, až y práčky: čím více Syny své.
A poněwadž tak všlechně liliun a kř-
stn odívá, čím více nás odjvati bude.
Nadto, k čemu pry a k gatému vřitku gest
starost

Kapitola V.

247

tak starostliwá péče? Ne méně (prn) dare
 mná gest při wěcech/ť zachowánj žiwo-
 ta přináležejících než potřebných/gako
 řadyň třeptajíc vsadě se gak tu postavě
 své lofet přidati má, se sfresowal. Ngl rž
 (což třeptá gest) takowá myslí pečlivosť
 gistan gest přetážitau dobrých vmyslů a
 žádostí nassich: a způsobj/ abychom ně-
 řdy třeptých chyb wšecku nám cestu k
 řem wěcem k nimž směřujeme zafeká-
 wagických/se dopauštěli. Přidává že
 (prn) Nebesťh Dtec dobře wj/že my řech
 y takowých wěch potřebujeme: a wedle
 toho wj, gak a posud gich rdělowati.
 Proč tedy leníme takowě a přewraceně
 strastliwosti/něbrž nedowěrnosti/řteráž
 prawdivým Božího Dpatrowánj zapi-
 ránim gest, Pohanům nežanechawáme?
 řetěž/poněwadž Bcha nežnagi/ř počtu
 Synů geho negsau/a tak nic ani o mi-
 losti ani o moci Nebesťého Dce/slibo-
 wati sobě nemohau. Naro tedy wšec-
 ku péči swau obrátme/ abychom přede-
 wšim

W

wšim

Wšim Královstwu Božího/a spravedl-
nosti jeho hledali: i toho vůdce, že jiné
všecky měn nám přidány budou.

Dytrpěšší pak den nepečujeme: ne-
bo dytrpěšší den pečovati bude o své
věci: Dostie má den na svém trá-
pení. (Mat 6. 34.) A tot gest sum-
ma Božího toho kázání Páně/tierěš
gestliže sobě často (svláště w tomto n-
nějším losu). Ku paměti přivozovati
budeme/bez velikého to vřítu nebude.

Summa, tak gisté gest Boží
při pobožných i Egypta vycházejících
oparování/že neby ge opuštěni měl, že
grať raději čini: gať toho na onen čas
lid Izraelský hogně křisl.

Wim to, rozvažuj/že Báh well-
tě litostivosti a dobrotivosti k tobě w
tom dokazuje/že chudoban Wry své kř-
sfuge/a život svůj napravuje. Ne-
bo což gini životem plátiť museli/ty pe-
něj solito a gmenj odebýváš. We-
lly

lly

liš pat gest roždil/ mejn ranau na těle/
a mejn ranau na měšcy.

Pamatuj také na přebohatou
náhradu kteráž Pán těm/ kteříž pro
jméno jeho šatek svůj opouští a
řibuge; Amen pravím vám/ žádně-
ho není gestoby opustil dům/ bratří/
než sestry/ neb otce/ neb matku/ neb mē-
šec/ neb Syny/ neb roly/ pro mne
a pro Evangelium/ aby newzal sto-
krát tolik nyní w času tomto/ domů/
a bratrů/ a sester/ a Otce/ a synů/ a
rolí s protivenským/ a w budoucím
věku života věčného. Těmi slovy ři-
buge/ že w tomto životě nám přítomná
bude milest jeho/ kteráž šofráte/ to gest
nesličným způsobem w šecce tohoto svě-
ta zboží přewšši/ a řduž bychom i tohoto
býd plného rdoli myšli/ věčnou slávu
nám připravenau býti gisti.

A odíndi gde se vobožně ředce s ra

W ij.

dostí

doſti ſtrátu ſtarku ſvého ſnáſſi / gaſſi od
 ſidú že ſe ſtalo / giž ſme prvě z S. Pa-
 mla wyrozuměli: wědj žagiſtě že w
 ſobě má lepſſi zbožj / Nebeské a trwáno
 liwě. (ſid. 10. 34.) tak že žádný tak bi-
 dným ſtauti nemůže / kdo zbožj časné pro
 Boha ſtracuge. Aniž žagiſtě pravě
 zbožj ſtracuge / Wiru totiž, Pobožnoſt a
 dědicwj nebeſkého Králowſtwj: w tie-
 rchž wěcech pravě Bohatſtwj záleží.
 Nebo to kdo má, za neybohatsiho držán
 byti má / poněwadž w Bohu bohacím
 geſt: i nemuž ptirownáni roſſicni roſſe-
 ho ſwěta wládatſtwj cytulowě, nic wpra-
 wdě negſau. Ty wěcy pebožný člowěk
 anage / když gemu ſtráta ſtarku bſwá o-
 známena / dauffánliwě s Jobem odpowí-
 dá; Hoſpodin dať / Hoſpodin též od-
 gat: buď gměno Hoſpodinowo pože-
 hnáno. (Job 1. 21)

Zná také, gat nebezpečná roſſechněm,
 ſtodliwá pak mnohým wěc geſt bohat-
 ſtwj:

stros: odkudj gde je k náměšši Božimá,
henesnadně ge od sebe paussu: rovně ga-
to sflus, neb ginau nēgafau sskotimau
tolhfoš, rád, byt mu to gatkoli težko při-
cház: to, wymjá: aniz ge twice sfacuge,
nežli halit/ kterž rád wydá, aby za nēg
hendražši perly a pokladu dosáhl. Wi-
také, že neyvěšši nesmi slnost gest/ bláro
nad Slunce/zemi nad Nebe/ sobě wy-
stavovati. Naučil se že to ne sfo-
we zachovati zboží / tdyž se strže Od-
padlstwi porracuge Nebeské zboží: a že
spravedlnost Boží wyhledává / aby
hadu podle Božího ortele zemi za po-
frim magičmu w laupež a za pofrim
byli/ti kterž w zemských věcech wě-
želi. (Cypr.de Lepf.)

W: ipogim misto zawjřky porěšeni
toto/w kterémž sye že tak mnoho náhy
neni, gako w předcházejících / proto pra-
wim/že přihodn zdenššiho žití ora/bud při-
gemné neb odporné neměně se wáží vsy

W iij.

ně

ni Božich/gaskoli rozumem těla glnš
o tom bŕmá soud. Menj zagistě po-
chybně/ než že kdž Bůh pomstu nad
protivníky vykoná/ a nad svými třeš.
dnem y nocí k němu volagi, se smílu-
ge (což přegistě gest že se stane) y zase k
svému spravedlivému přigiti. moci bu-
deš/ gestliže tobě Pán do toho času ži-
vota prodliti ráčj. Pakli by se milo-
sti geho Božské libilo/ tebe prvé než by se
to stalo, k sobě povolati; větší máš žes-
gen na francěš čas pomjegichých těch
věch zbaven/ kteráž stráta tobě hogno-
stj věčného zboží wynahražena bude.

Gij co se dítě tvých dočče/ vystří-
hen se aby gich více nemiloval než Bo-
ha; což by bylo, kdž by pro ně Boží pra-
vdu opustil. Wiš, že to hrozně mo-
dlářstvi gest/ věc gaskoli stvekenau
více než Boha, a neb ako Boha, mi-
lovati: žádný pak Modlář dědicovj
Královstvi Božho nedosáhne. (1
Kor. 6. 2.) A Kristus di/ Kdo

wice

Více Syna neb oceru miluge nežli
 mne/nenij mne hoden (Mat. 10. 37.)
 Mer ochybug aby dítý twé, gen fč hžby
 to bázi Boží žiný byly/neměly w spás
 tu toho shledati/že on činí milosrden
 stwój nad tisíceý těmi kteří ho milují
 (Exod. 20. 6.) Gen. wně časné bá
 ťi Boží vrozug/a w stálosti při Nás
 boženstwj vrozug/a to ne gen včensm.
 ale také wlastnjm smým příkladem.
 To zagisté gim bude hogné Patronymy
 um a dědicwí slavné. Medowolug
 aby ofuspti měli z kalicha weliké té ne
 městky; ale na to se wynasnažug, aby
 gim práwo zachowal Kalicha Páně.
 O to se přičiň, aby raděgi w domě Bo
 žim nežli w twém, žustáwali. Wro
 hnti ge; posudj na tobě gest, z nebezpeč
 stwí wčnňch bíd a zahynutí. Pama
 ťta, že Pán myhledáwati bude od tebe
 počtu, gaks ge mychowáwal. Wěcni
 k životu potřebným/opatř ge tak aak
 W iij. podle

podlé Boha býti muže; nedostávalo-li
by se pak čeho, věděl že to k Božímu opa-
trování přináležel / kterýmž lépe opatří dí-
ky své / než by to mohl. A totž
míněni Apoštolovo na tom místě / kte-
réhož hlauptu přerácenosti Odvadle-
ja zástěru hříchů svého natáhugi; prá-
vě tím právem / kterým by se lo-
a zloděgi na sebe táhnauti a minu-
swau roynlauptati mohli / že o domá-
ché pečovati povinni gsau. A totž gest
medle o díky pečovati; zednau rukau ge-
na Boží misku; nesmírně a howadně
lásky sázeti; druhau pak w laupce k wau
c hmu swu, to gest, dáblu dáwan? aa-
těž by vřutnosti ani proti nepřítel-
ním nepřítelům, nercoť proti vlastní
krvi, vříváno býti nemělo.

Naposledy, bykalyby vůle Boží
nemoch nřgakau tělo své w čas potusse-
ni narossiti: odrud sobě přejemu k sta-
losti a ne k odvadliti bráti máš. Ne-
bo poněwadž nemoc k smrti stupeň gest:
giste

listě žebny wic než bláznová wěc byla.
 od Krysta tehdáž kdž smrti čekáš, od-
 stoupiti. Přihodiloliby se pak žebny
 k zdrowsi nawrácen byl/ nedomníwen se
 aby gináče smrti všel/ než na frančtý to-
 liko čas: a tehdáž welikéby se wprawdě ne-
 wděčnosti dopustil/ kdžby se za dobrodiní
 Bohu lěkati swému, tak hroznau gradau
 odplatiti měl. Gestližebny pak nemoc
 twá prodlaunějši bžti/ a iebas y na
 léta se protáhnauti měla/ wyhlédni sobě,
 gatkby a tudy s pomocí přátel swých od-
 tud dostati se mohl: což nemohloliby bž-
 ti/ wěz je to znamení gest wolání tebe
 Bohoho ku podnikání bože. A tu gž
 bedlivě myšli/ nenuli lépe žiwot gednau
 pro Krysta složiti/ kterž sye bez toho br-
 něho složen bžti musž; čili trochu gestě
 frátek toho žiwota užiti/ a mezním neto-
 liko na těle bídu snášeti/ ale také od swě-
 domi těžce trápeni/ a naposledy podle
 Krystowa ortele na wěky w pekle muče-
 nu, bžti?

Kapt

Kapitola VI.

Glešá přičina. Bžitel Odpadistný; to gest, Bžat
dome a Bžoji směra/ kteréhož se obciud naděgi.

Nožj gšau/ kterjž od prawdy
odstupugi, buď slibnami gi-
ných připowědmj a neb naděgi
šwau vlastnj/ přimábeni gšauce.
Mnši jagistě/ že to gest neygistiši ce-
sta fdogiti slawj/wžácnosti/ statku: a
neb k zachowánj se přitom což magj.
Ale to wšlechtu weliký gest nerozum.

Wředně jagistě/ řdyby dobře powá-
žili/ co ti takowj slibowě s sebau nesau,
snadně by sauiditi mohli/ že Nábožen-
stwi Křimské špatná taupe bžti muš:
peněwadž ichdáž řdnj řdo Ewangelické
s njm směňuge gestě mu peněz neb gi-
ných wěch naddáwagi, aby se wšdy ně-
gak cena wyrownala.

Batim/ gisté gest/ že slibowě ti/ častto
gšau podwodni a parhá mámeni, kteráž
bábel w powěři maluge/ ku podwedeni
wěch

Kapitola VI.

279

těch kterých namrchu hor postavil. Ge-
 mu to jagisté vlastní gest věc/aby sliby
 svými otklamával poromky těch/ kre-
 tynů křivě a neschlechně byl sliboval/
 je budau Bohu rovný/ gestto nřak vči-
 niti toho/ani nemohl/ani nechťel. Což
 je w lidské moci to není/ buď dáti ně-
 komu/ neb odgimati: wšeceto na Bo-
 žim Řizeni a dopuštění záleží.
 A oduď gest/ je častokrátě gať naděge
 tak slibové lidské rozprchaji se a wnie-
 pticházeji. Wtracuji w to jagisté rozli-
 ně překážky/ buď náklonnosti lidské ne-
 stálosti/ buď samých věch a časů se změ-
 něním/ buď naposledy strže smrt tohoto
 neb jiného. A eť mnohé z Odpadl-
 ců vhlédáš/ je otklamání gsauce/ nřa-
 žagi svůj přebýdný los oplakáwagice:
 nřbrž křivení svědčí/ je mnohých z nich od
 samých Papeženců gestě k tomu pohr-
 dání a wřimívání břwagi.

Ale nechťby tak bylo: žeby Od-
 padlec jasně těch dosáhl/ a wprawdě

60

to čehož prvé nemel přigal / a neb to
 čímž wladl zachowal; Co pak odtud?
 Gistě žet toho nebude mocn než nama-
 ličtý čas vžiti; co ho totiz gessit; krati-
 čtého geho žiwota pozustává. Někter
 stává se to někdy / že Odpadlec vo swém
 odstaupeni hned, nestastný, vmírá / a tak
 znamenitě té mždy smilstwi swého ani
 nesparkti: at mlčim o nestálosti / gj, wse
 ho swěta bohatstwi a sláwa poddá-
 na gsau pro rozličné přjhody / kterých oně
 lidi y dšiwé smrti připrawiti mohau.

Přistupuje k tomu / že hned gatl
 člowěk Boha zradau swau opusti / wse-
 cko dobré / gat přitomně / tak y cožby so bý-
 na budauč čas y aslibowati mohl / při-
 rozeni swě i sebe skládá / a holého gměna
 sobě nechagic / w kloččenstwi a škodu
 se obrach. Ssilentž jagistě gest ten / kdož
 sobě s Faryzei slibuge že se mu stastně
 powede / a od Řimanů ho nic odporného
 nepotká / tdyž Krysta wyhladiet pomůž.
 Ach nikoli / nikoli! Nebo tdyž člowěk
 w tako

Kapitola VI.

273

to takowau neprawost wpaadne/ co toki
mu potom dobrého přichází/ ne ginat
toho zařime než jako posledních hodů/
šterej obněg gest wnětcerých fraginách
ilociuncum auprawně strogi, tdyž giš
giš wředent bñti magi: jako nápoj o-
pogný wmiragjeshmu. (Přisl. 31. 6.)

Mezitim ach gat to nerowná smě-
na? prodati prvorozenství své za kassi-
odeptiti se Wjry a dobrého svědomí?
odejiti se práwa synů Božích/ Králov-
ství nebeského/a blahoslawenství wěč-
ného? a na místo to nēgakau částecku
statku a sláwy/co gest, marnosti světa,
odnésti/a brý hned jirim wěčnými mi-
rami trápenu bñti? Co platno člo-
wěku/ by wšlecken svět zřskal/a svět
dussi wšskodile prawj Pán. (Mat.
16. 26.) D gat draze Odpadlec sto-
gi i boži tohoto světa, sláwa, rozkoš!
Což poněwadž tak gest/gakau tedy myš-
liti má wěčich/tdyž na wrchu horn vo-
stawan

X

stawan

staven gsa/ Království, a neb raděgl
smetiska světa, od Dávla sobě vkázaná
spasuge? Meniliž spravedlivé aby
příkladem Krystovým ketyl/ Odegl
Satane: nebo pláno gest/ Pánu
Bohu svému klaněti se budeš/ a go
mu samému slaužiti budeš. (Mat.
4. 10.)

Kapitola VII.

Čedná kástera: Mussens a Nucens.

O Sau kcerj Odpadlstwj swěho
wmluwu kladan Nerwihnuce
dlnoft a Pkinucens. Aniž pry kcer
wánj w mocj mě gest/ ale gest dat
Boji/ kcerj ne každému dán býwdi
Když Bůh cedp dopustj abych padl
musj se to státi/ gá se žádným způso
bem obrániti nemohu. Z druh
kráň gest Nucens nasplym lidstým
Cvjař

Epšaisšij Mandátowé/to a to nepo-
slušným hrozpeč.

Dát se to tak mluvíti. Ale ne-
mysli aby tím způsobem/ buď tytule že
gšy Brádce/buď sandu Božjho, vgiťi mo-
hl.

Nebo co se prvnjho ršne/pau-
šim to že Stálost v wšě w pširozenj
nasseho mocech složena není: Ale tu co
činí? W to co w gšných přjčinách činj-
wáš gáf; tě samo pširozenj vede. Ne
dostáwálit se za gšté něčeho newyhnu-
teblně potřebného/š sausedu aneb něto
mu gšnému o pomoc se wštáš/w gehoš
moch wšš že to gšst čehoš se nedostáwá.
To těš w této potřebě číáme/ a poně-
wadž od Boha pocházš stálest/ gš sobě
wstawěňmi modlitbami odněho wšhle
dāwěme/nepochybugice abyš s námi po-
dlě zaslíbenj milosti wšimš neměl.

Ne to poněwadž wšš gšauce, wššce
dobré dary dāwati dšklām wššim
(š) Krystus) čím wšce Dšce wšš ne

X ij.

be-

Besky dá Duchu S. čím křeš ho
 prosp(Luk. 11. 13.) Necht k tomupř
 staupj pilně w Božim Slozu přemý
 ſlowání/ křeš gako pochodně gi k spra
 wování cest našich/ aby chō nepadli/ ale
 vždy více a více milování swěta a sebe
 samých odmítali. Tak budeme jim vbeš
 pečení mo cy býti/ že nás Báh toho pá
 du vchová. Zdálo by se nám gináče
 a proštědka k zachování našemu sobě
 bychom janic nerovážili: to by bylo zloš
 ně Boha pokaušeti: a nebyl by div že
 bychom od Boha opuštěni byli.

Což se o Duceň lidštem praví/
 to až příliš marná geš wšmluwa. A
 niž jagiše lidšká mále gakan moč n
 cena býti máje: dáváli gátemu nášoli
 mýsto, dobromolně dává: a at to frátce
 wypowjm/ čemutoli powoluge, tomu
 chce. A zdali medle svým wlast
 ním wolením to se neděje/ že z toho dwe
 ho Serwání totiž a Odpadnutí/ vosele
 ni sobě woluge? Nemůže se hřich
 a ním

Kapitola VII.

257

newěra wpmkluwici přimussenjm/
dyž k tomu přistaupila wůle, dy swa
ten Mui. gehož sme giž časťo při-
domenuli. (Cyprian, de Lapsis.)

Zatim / gaté to nuceni bylo / kre-
stniž sy k tomu / aby toleno své před
Bálem skonil, přiveden? Kdyby se-
hm mučením a katováním / mdloba tě-
la tlesla / mělaby negafau twá zástěra
twárnost. Zchdážby žagisté křemohly
prawi ten tož Mučedlník; Dogowat
lyc vdatně sem chitl / a na přisahu
swau pamatuge žbrog pobožnosti a
wiry sem wzal: ale gaž sem se wpo-
tykanj dal / trápenj rozličná a muky
dlaughé mne přemohly. Etála my-
sl wstatičná / a wiry vdatná / mysl má
poptkala se dlaugho s bolešmi křeč
sem snasset: ale když wfrutného Sauda-
ce wzteklost při wstakém giž těle se obo-

X. iij.

nowo

noworak / když sem gednáf meclami
 brožně mrskán / gednáf fygmi nelj-
 tostiwě bit / gednáf na muřách ro-
 tahován / gednáf špicemi boden / ged-
 náf ohněm smažen / tělo mne w bogi
 mém opustilo / mŕtloba muřám vo-
 staupila / a tať ne mysl než tělo kleslo.
 Může takowá wšmclawa mnohým
 prospěti: může licoť způsobiti ič.
 Dnyj pak ti křeťj sau přemoženi, ga-
 ťe rány vřázati mohou / gaťe baule
 nasobě magiě gať injch střewa wy-
 cházegjě gšauli audowě gegich polá-
 máníě. Nefleřla wjra gegich w po-
 tŕpání, ale zpronewěritost před potŕ-
 kánjm gessě se vřázala. Tať hle
 Swať ten Muž k těm křeťj ja geho-
 řasu i strachu smrti a hrůzn muř a trá-
 peni nepadli, promělawá! Ale čím se
 pe to na ty obráceno býti má / křeťj ča-
 řa těchto i žádně jiné bájně / gedině aby

swaš gměni neptissi / a to ne do konce /
 než zčásti toliko, padli? Takowj zagi-
 ně mnohém méně než gini ti wnymluwe
 ni bžti mohau. Wsecko to násyli / geho-
 řed odstaupenim pochtili / w slowich,
 poraučenich, pohrůžkách, záleželo. To
 hle to násyli kterěz ge porazyl, awctiwost
 tu kterauž Bohu / kterauž ptkázaním ge
 ho / kterauž pohrůžkám geho, poruční by-
 li, wotrátilo! O hanebné neskusnosti!
 Clowětlíž clowěta, wice než Boha sse-
 rčiti má? An lidé poraučej / aby odpraw-
 dy odstaupil; Bůh na odpor tomu po-
 rauči, a stálosti přiPravdě wnhledává.
 Sudce sami, gestli to spramedlivě
 před obhčegem Božim / abychom
 was wice poslauchali nežli Boha?
 prawj w takowěj Pti S. Petr. (Efr.
 4. 19.) En kterhž se hrůz lidstřch
 bogiš / proč raději hroznych Božich sau-
 du se neděšš? Nebogte se těch / kře-
 ňj zabijgej tělo / ale dusse zabiti ne-
 X uil. mehaus

mohau: než bogte se raděgi toho křes-
tů muže y duši y tělo zatraciti w pe-
leiném ohni. (Mat. 10. 28)

Kapitola VIII.

Děná Bášera, w tom hátejšegich/ že byt se křesťan-
stvem wyznáním e Papežem přivogit, ne hne-
dšak Boha zapírá: proto že w srdci točej wěru
s pravdu zachowati muže.

Nelmi obpčegně gest Odpadl-
cům tak sobě poch. bowati:
Bych pak gá zgeirně e Papež-
skému Naboženstwu se přihlásyl/ o-
stúp wšak to, abych Boha mého za-
přij měl; nikdy tak hlaupč a bezbo-
žný nebudu/ abych w srdci bludům
tém powolui měl. Nepohnutě gest
vypřel mŭg v Wře S. Ewangelia-
um a w pravém Naboženstwu se-
wati. Někoděm proto zatracen ne-
m/ ačkol se pro bazeň Židů za Wře-
dění

Oniſta Krystowa wubec newydamal.
 Rat se cito domniwagi / ze igeroné pti-
 klaffowan se t Náboženstwí / newyhnas
 edlné potřebné t spasení neni.

Ale idalí to neni Boha zapirati
 když to buď wstý / a nebo psáním / s Pe-
 trem Spasitele swého zapiracím fi-
 láf; Neznám ho? to gest, když prou E-
 wangelium / oněmž sy w srdcy swém
 wgiſtřen / ze ſfalesně gest prawě / poro-
 tām pať a modláiſtwí titul prawého
 Náboženstwí přiznatiugeť?

A opět, nenilí to Boha zapřiti / když se
 w wstý y ſkutek samým / od prawé Chr-
 twe, a tat od hlavy swé Krysta Škiffe,
 odlučugeť. Nemáže zagiſt to býti / a
 by on něčí ginau hlawau býti měl, nežli
 prawé Chrťmeť aníž kdo Krystowým
 audem gest / leč prawé Chrťwe audě gfa.

Wſſecko to / dš, neděge se odes-
 mne gediné wstý: srdce o tom newy /
 a gest nepoſſtwrěné. Ale ratowá keť
 ae

ne na Křestana/ neš křiwoptisežného
 Pohana náleži: křeržž telt; **Gazpř** př
 sáhl, mysl nepřisáhla. Eurip: Hippo.
 Wěz je t zaptenj Křysta dostatečnj g
 gajnt: on jagistě gest křeržž se něčeho ob
 čirá a odpirá/ a zase křeržž se přihlaffug
 a přinává. A na hoře sme vlážali
 gat hrojnž hřich gest/ wsty Prawdu S.
 Evangelium zapřiti.

Ze pal
 srdce Bohu swatě zachowati chceš, gat
 prawjš, to není než pokřtstwi/ a křost
 lidššé škut. Pokřtstwi jagistě oby
 čeq má/ ratowě podily meym Bohem a
 Dáblem klášti. W čas odpornosti a
 protimenstwi/ zemnicknj wěch dáblu obě
 towati/ wnictnj Bohu poswěcowati
 chce: w časch pak weselch, štastnjch
 a pokognch, Boha gehož wsty wzjá
 wá/ n srdcem zapirá, křeržž plně g
 štastnjch/ bezbožnosti, a prostopassnosti. A
 tat Bůh nřdž od ratowěho člowěka ce
 le nebhřwá ctěn/ t. wnict n zemnick.

W čas štěstj dáwá srdce své dáblu/ ze
 wnictnj

Oni tñj audy Bohu: wčas protiven-
 ſtvi ſrdce že oddává Bohu, prawj/ je-
 onitñjch audů pugčuge dábłu. Tat
 je křetřj w tēžtñch tēchto časñch/ sami se-
 be Satanu a Bohu dělji/ žteredlně na
 sobě/ že totěž wčas ſtřěſtji činili wkažugi?
 A kdož i ſamě tēto wčch nerozumj/ že po-
 luſſenj w prawdě geſt wěgečka w ruce
 Syna Božjho/ kteraž on od prawñch
 Křeſťanů Pokrytce odděluje.

Mimo to/ geſtliže prawě geſt což
 prawjš/ že Bohu wěrnau duſſi zach-
 wati a wñj pokladu Slowa Božjho a
 Prawdy geho ſoſtřihati minjš: nuže
 tedh/ ſtřkem toho což prawjš dofaž.
 Tat jažiſtě, a nic gínáče/ giſt bñti máješ
 že ſlowa geho oſtřiháš. Kdo oſtřihá
 Stowa/ geho/ w prawdě láška Bo-
 žj w tom geſt doſonala: po tomě žnás-
 me/ že gñme w něm. Kdo prawj/ že
 w něm žuſtává/ máž gaž on chodit
 p tento tat choditi, (1. Jan. 2. 5. 6.)
 Ž tñ

Z tieršich slow patrné gest/ je jádné
 slowa geho neostřihá/ leč kdo miluje
 Boha.

Což gestliže tak gest/ gat wať křatí
 chceš je slowa geho ostřiháš/ poněwadž
 sy ed roznáwání geho odstaupil? Nebo
 Dopadistwi se dopustiti/ co gest giněho/
 než lásce Boží to sobě vřhdnauti dáti?
 A s Křystem zgeroně nebýt/ co giněho
 gest/ než rozpřelowati, než proti němu/
 než nepřitelem geho býti? Kdo není
 semnau/ proti mně gest: a kdož ne-
 šhromažduge semnau, rozpřeluge.
 (Mat. 12. 30.) Poněwadž pat-
 řen kdož prawí/ je to Křystu zůstawáš
 porwinen gest vřwrditi to jím/ aby chodil
 tak gatž Křystus chodil? Zdalí medle
 to gest podle přikladu Křystowa chodi-
 ti/ od prawdy odstaupiti a bábłu slauži-
 ti? Sám nyní sud/ Měšessli s dobrým
 svědomím/ a gistau doměrnosti srdce
 swěho sobě slibowati/ je y po swém Do-
 padistwi

Nadlſtvoj před ce/ Prawdu Boží cele w
 seden zachowáwati/ a v wšete stále trwari
 budeš? giste gináče bŕti nemůže/ než že
 Odpadlec sám sebe zbarunge/ gestliže ne-
 miłosti Boží/ tedy aspoň čitedlnosti ge-
 gi. Odkudž gde/ že ani w giskotě ti-
 ch, ani sylně naděge mŕiti o tom/ že w
 Křistu jstane, a prawdy geho oſtŕi harš
 bude, nemáže.

Wstŕupuge/ že Křsta w srden ſtrŕ-
 wart, tak aby se jernitě newyſtřtomal.
 Gistŕ gest proſtředet/ kterŕmž se do konce
 trati máže. Aniž jagistě s Křstem
 tak gest gako s ſtrŕbrem a žlarem/ oněž se
 pŕiprawj k do oněm lozřm a žloděgũ
 powjďá: geſto naproci tomu mohauš
 se jaragiti, budau v zachowati moen.

Ale gináčegſſi gest žpřŕŕŕ přebŕ-
 wagieſho w nās Křsta. Žtratiš ho/
 geſtliže japřeš: zachowáš pař/ geſtliže
 wyjnáš. Žadnŕ Křsta wyžnā
 wānjm neſtrati: žadnŕ žlata/ leč ža
 pŕānjm nezachowal, prawj Auguſ

stýn. (August. lib. i. de Civit. ca. 10)
 A w prawdě zkussenj swědčj / Je Odpadl-
 en dlanho w pádu swě ležice / nawěstím
 díle tak zplaněgi a zmrtwěgi / Je y na Bo-
 ha naposledy zapomenau: a toť gest ma-
 menich vžitel wnictnj té milé nábož-
 nosti.

Co? Je tito tak milostně Boha ge-
 dnau částkau odbýwagich, lehčegi o Bo-
 hu než o Muži málo gen rozzumu ma-
 gich smysli: genuž řdný žena cizolo-
 žnice a ipronewětila wysoce se zafikala,
 že řekla toliko swěho smilnjku propugčila
 srdce pak genu samému a bezewšeho
 zdělowání je chorvá / co mnjš sgatau my-
 sli Manžel takowau křiwdu poneše? Bu-
 deliž tak nesmyslný / aby nadnj mstici ne-
 měl? Daliž lehkomyslnice z vlastních
 gegich yst nepřeswědčj? A ty mysljš /
 že to Báh snášeti máže / aby ty Modlál-
 stwi, (genž gest duchownj smilstwi) se do-
 paustěge, tím se zafikal / že genu srdce
 celé chowás? Wi: Je on gest Báh sy-
 na 6

nh a horlivh/kerh takowého mrzkého
 s ginhmi se děleni celým srdcem nená-
 widi/ a proto tak přísně zapovídá: Ne-
 sahňte (dj) gha s newěrnými, ne-
 bo gakh gest spolek spravedlnosti s
 nepravostí a gakh obcowání světa
 s temnotami a gakh towaryšstwi
 Krysta s Belialem a neb gakh dle
 wěrnému s newěrnými a gakh spolče-
 ni Chrámu Bohjho s modlami Ne-
 bo wy gste Chrám Boha živého: ga-
 lož powěděl Bůh/že přebýwati budu
 w nich, a procházeti se. A budu ge-
 gich Bohem/ a oni budou mým li-
 dem. A protož wygďte z prostředku
 gegich/ a oddělte se od nich prawj
 Pán/ a nečistého se nedotýkejte. (2
 Kor. 6. 14. 15. 16. 17. 18.)

A poněwad Bůh Stwořitelem a
 Wytupitelem gt, netoliko duše nass, ale
 i tělo

Y i.

tať

katé y těla: chce tedy ne jen toliko myslí
ale tělem také ctiť a oslawován býti:
Doalž newjete, že tělo wásše jest Chrá-
m Ducha S. genž přebýwa w wás-
šeréhož máte od Boha, a negste sa-
mí swogí? Nebo kaupeni ste za wel-
kau mzdu. Oslawúgeež tedy Boha
tělem y duchem wáším / kteréhož wě-
ry Bohj gsau. (1 Kor. 9. 19. 20.)

Vřisťupuje k tomu, že ne gednu tolt-
ko částku nášši, ale obě buď wěčně spashy-
neb zacrattí chce: odkudž to gde / že obor-
ge pomínnost swau fněmu wykonáwati
má: Všickni my zagišě vřázati se
musíme před soudnau stolicj Krysto-
wau / aby přigal gedn každý odpla-
tu za to což sřze tělo působil / podlé
toho gajž práce či byla budto w do-
brém a nebo we zlem (2 Kor. 5. 10.)

Odkudž y to gekt / že za času Eliá-
še zachował sobě Wáh ne ty krejž duše

Kapitola VIII.

269

toliko w celosti gemu chowali/ale kteriž
těl swých nevosřivili modlářiwim/
a kolen swých neskláněli před Bā-
lem/aniž všty swými ho lybali. (1
Krl. 9. 18.)

Alle gž sme na hoře slyšeli/ gať
hroznau wyřpowěd wyneř Bůh proti
tēm kteriž ho všty zapiragi/atať zarowěť
gemu wnitřních y zewnitřních andů ne-
poswěcagi. Kdožby mne koli zapřel
před lidmi/zapřime y gā ho ř. (Mat
10. 33.) A kře Apostola: Gestli
žebychom ho zapřeli/ y oně nās za-
pře. (2 Tym. 2. 12) Těž; Bude
li se kdo klaněti šelmě, a obrazu gegi-
mu/ a wezmeli znameni gegi na čelo
swě/ a neb na ruku swau/ y tentě takě
bude piti wjno hněwu Božjho ř.
(3 gew. 14. 9.)

A pro tñ předstatněpřičiny wždnyh sy
nowě Božj Bohu/ y zewnitřnj y wnitřnj
y u. pořm

poctu jaroměk oddávali. Proto Da-
niel wolil žít do gámy swové vvržen
býti/ nežli Daryowa Mandátu vposle-
chnouti/ a jerónimj pocy Bohu neko-
nat. Pro tu rač přičinu wolili tovary-
ši geho do peci ohnivě wjíti/ nežli se o
brazu zlatému, od Nabuchodonozora wy-
řta wěnému, fkaněti. Gesto řdyby ta zá-
stěra postačowala/ byliby gi také ti swa-
zj Muži wjiti mohli/ a nebyloby jim po-
střebj smrti, pro jerónimj Dáboženstw,
podnikati. A rač wghlumu mo-
hlo na tishce/ nřbz nasta tishce Mučed-
níků/ vřucanřm wřeligatřm mukám a
trápenřm wřhnauti. Ale znati oni ga-
to welikř hřřch gest/ naučiwře se že to ne
nj gniěho nic, gedině na obě straně kul-
hati: (1 Král. 18. 21.) nežli fkaněti se
Hospodinu, a přisahati řřze něho/ a
přitom přisahati řřze Melecha swě-
ho: (Soffo. 1. 5.) nežli ani stude-
nřm býti, ani horkřm/ ale zpočtu wřa-
žnřch

inſch / kterěž Pán wpmjstá z wſt
 ſwých / a pro tak mřzkau neſmynſknoſt
 wěcně třeſce. (Zgem. 3. 15. 16.)

Z těchto wyſech wěch / nad ſlunečnan
 ſwětloſt patrnějš / geſt to / že ſe hanebně
 oklamáwagi ti / kterěž prawdu ſwatého
 Ewangeliū / wſſy toliko a ne ſrdcě / api
 rati chřeſti. Nebo kděž prawě Nábožen-
 ſt wj s ſſaleſſnám / poctu Boží s poctau
 Dáblowan / ſpogiti wſylugi / newidj že
 wěcy ſobě prawě odporně / nřbřž takowě
 ſwogowati chřeſti / kterěž tak nemožné geſt
 ſpolu ſlauciti / gak nemožné geſt / aby ſtru
 ny Dwěj s Blčimí na laurně roztajeň /
 ſpolu žniti mohli. A máli ſe prawda
 porěditi / Piláta náſledugi / kterěž Křp
 ſta žbičowati dal / (Jan: 19. 1)
 do konce ho na ſmrt k Židowſkým kři-
 ſtům wydati nechťe.

Jeſſu a Mykodémů Příklad /
 Odpadlům náſſim nic nenapomáhá.
 Nebo, mimo to že chwáleni býti po-
 2 iiii. božní

božnjí ti dva Muži nemohau: weliký tá-
 ké rozdíel gest: mezn gegich předsewzerim
 a Odpadlciú těchto hříchem. Nebo
 Předně/ welmi málo oni byli tehdaž
 w známosti Páně prospěli: ale n p do-
 statečně wjme/ že Dáboženstwí naše
 pravě: Papežské patřalešné gest Zájm
 oni Krysta nezapřeli/ tak gaž se to odtebe
 děje/ gestliže se k Papežencům obračš.
 Naposledy/ dopuštěný swůj blud zge-
 rně napravili s náramnou výkřimostí
 a horlivosť. Nebo se wůbec že Vědlní
 ty Krystowými sau pronešli/ tehdaž když
 neměšš nebezpečnstwí bylo/ a škrje
 smrt Krystowu zdálo se že wšecko kleslo:
 tak že kdyby na zemnitěnj způsob patřiti
 byli chtěli/ wjce měli příčiny zamren
 věni Krystowo nežli ge oblibiti. Oni
 pak ani saudem těla/ ani welikosti ne-
 bezpečnstwí sobě nepřekážejice o wěc
 tak welikau se pokusili, Jozef tu Pilá-
 towi šel/ za Krystowo tělo žádal/ a ge
 spolu s Nýfodémem počestně pohřbil.

Kapi

Kapitola IX.

Devátá Zástěra; Vmýšl e nawrácení se každého
 svého zase k Ewangeliickému Náboženství.

N Eodstupugi, diš / od Eprkwe v
 Vmýšlem tijn / aby ch mždyčy
 kromě nj býti měl: ustanowil sem se
 nawrátiti se k wyznáwanj Krysta, ga
 to y Petr učinil.

Amen! degž tobě to Bůh a k to-
 muž také předsewjzeti náše směřuje.

Wime jagistě že Bůh mnohé na mi-
 lost přigimá / gestto z mdloby a tichosti
 padli. Degž to z newymluwně své
 dobročinnosti Pán Bůh aby ty z počtu
 gich také byl!

A wšak wě: / že to ne w moci své
 gest, aby sebe zachowal, gednau se pohla-
 wě z horny Syona wustl. Mnohž z
 domu svého, w naděgi že se zase nawrátí
 wšsedffe newracugi se, buď že na cestě
 mřede zhytnau, a neb se gim vmýšl smě-
 nj

ni/ neb pro gñé pñiciny: a podobnýt způ-
sob gñ tčch, křetřž; a pravé Chřtwe vychá-
zeji/ vmyslem tjm, že se zase nawráti/ a
wstát se nenawracuji. Děje se jagistě
často spravedlivým Božim saudem/ a
by w blácě bludu vronuli/ a z něho se pro-
rozičně pñetážky/ a zwláště w nadu stá-
wy a bohatstwi swěta, wymásti nemo-
hli. Nebo gakož milowánim swěta, mysl
fwau t Odpadlstwi sklonili: tak; tčž pñi-
činy/ wice a wice w pádu tom se zatvor-
jugi/ tak welice pñi zemi lpi/ aby se po-
zdwihnauti nemohli.

Co? že tčmž Božim saudem to se
stává/ aby mnozi/ křetřž od prawdy od-
stoupili/ práwa sobě t nawrácení zane-
chawše/ naposledy giž wice z Babilona
wygiti nežádali? Nebo moc bludu tak
w nich mocně působí/ aby w prodleném
času opravdomě powěrní a Modláři
včinění byli: ne gináče než gako dčewo
byť y surewé bylo/ naposledy předce hoř-
čiwši to ohni pobuda. Přiháží se ta-
le

te / že po malú obraz Boží w nich mŕtí
a oni wsecku nábožnost z myslí wy-
puští / lidé bez Boha včinení bŕhŕagi:
nŕbrz častokráte n w protivný Eŕ-
twe Boží se obracegi, a to gŕlŕwŕgŕŕ
nadty, kŕtŕz se w Papežŕwŕw ŕrodíli.

Protož se gim pŕiháŕŕ / což Krŕstus díz
Duch nečistŕ nawracuge se do domu
ŕwŕho, odkudŕ wyŕŕel: A pŕigda na-
lezne geg prázdny, wyčistŕný a ozd-
benŕ; Tehdy gde, a wezme ŕŕebau gi
nŕch sedm duchŕ, horŕŕich ŕebe, a we-
gdauce pŕebŕwagi tamŕ p bŕwagi po-
ŕednŕ wŕch člowŕka toho, horŕŕi nečŕli
pŕwŕnŕ. (Mat. 12. 44. 45.)

A pŕedložíli ŕme w pŕedcházegich Kap.
že gíŕŕŕ pŕostŕedeŕ k ŕŕacení Krŕsta, geŕŕ
ŕapŕení geho. Samman, kdo ŕtwornŕ
dŕchání w sobŕ zadrŕuge / ten ge napoŕŕe
dy wdŕŕuge.

A což wice geŕ, gaŕ
ty wíŕ / nawŕátíllibŕ ty ŕe k wyznáwání
S. Ewangelium časem ŕwŕm / pŕigme.

li tě na milost Bap? Všicko to zágl-
sté ne na tobě, než na Bohu záleží. A
co budeli Kristus přisnoští své proti to-
bě vžiti chytiti / a tebe před nebeským Ot-
cem zapřiti / tak gals ty před lidmi za-
přel? Co, nebudeli Bap srdce své-
ho, pravým Pořáním narovnášviti chyt-
iti? Nebo od Náboženství odstau-
piti, gest spaseň se zbaviti / a k zarraceni
vchýliti: aniž gináče býti může / než je
takového člověka. Bůh to ošklivostí
má. Gestliby se kdo ginam obrátil,
nežalibuge sobě dusse má to něm. A
le myš negsme poběhlec k zahynutí /
ale wěřec k zřekání dusse. (Zid. 10
38. 39.) Dokudž to poslo; že Ezau
za gednu krmí prodaw prworozen-
ství své, ac chtěl potom dědičně dosá-
hnauti požehnání / pohrdnut gest. Ne-
bo nenalezl místa ku pořání / ac ho
foli s plácem hledat. (Zid. 12. 16 17.)
Odkud

Odeud Vidassowo/odeud y ginhch zau-
ffanj posslo: gehoſ přikladu drahně se
nacházelo y za nastich časů. Nebo ne ge
dni Apostatowě blížich smrti bytisse/rako
wu hrůzu nad poběhlstwjm swjm ch-
titi/že žádného potěšení k srdcy připu-
stiti nemohli. Nepravjm, aby tě
třeťj; mldoby padli,zauffati měli: ale
napomínám/ aby žádný milosti Boží
le nevyžíwal/a od Krysta wsserečně pod-
tau zástěrau neodstupowal/ že se zase s
časem nawrátj; nžbrž raděgi gedem kaſ-
dy spaseni swé s bážnj a s třesenjm
konati hleděl (Filip:2. 12.)

Naposledy,necht gest tak/že se ne-
tolik o to gistorě do lůna Chréme nawrá-
tjš/ ale také od Boha na milost, před
smrtj gessě, přigat budeš: w tom wssat
weliké nesmyslnosti se dopauštjš/že se w
myslně nehwěššjho potěšení/a přepew-
ného swědectwj wywolenj a spaseni swé-
ho jbatugeš. Anž jagistě k do spase-
njm swjm giff bſti máš/ ginde lečbn
3 Krystu

Krystu Biedlnit zůstáwal: Gestliže
 (prp) zůstánete w řeči mé/ právě
 Biedlnjcy mogni budete. (Jan. 8. 31)
 Siž pat ptám se tč gestliž to w řeči Krystowě zůstáwati/ Prawdu Boží, kteráž se w Slovu geho obsahuje/ za faleš wnhlášiti/ a naproti tomu Antykrystowu včeni schwáliti? Dpět: Kdo giff bñti žádá swém zwolením/ a Synowstwí Božího právem/ potřebi gest mu, aby Duchu S. wěsti se dal: Nebo kterýžkoli Duchem Božím weden bñwagi ti gsau Synowé Boží. (Kjm. 8. 14.) Krysta pat zapírati/ to kž gest od Ducha Božího wedenu bñu? Anž ginať naděge k žiwotu wěčnému mñti mñžes: gedině leč lásku Boží w swém srdcy wyrntau mñti budeš. Nebo Naděge netahanduge: proto že láska Boží rozlitá gest w srdcích našich skrze Ducha swatého/ kterýž

dan

dán gest nám. (Řim 7. 5.) K ne-
 přátel pak Božích straně se připeviti / to
 li gest Boha milovati? Tuto giž
 tobě k rozvažování zanechávám / gať
 hrozně gest zbamotvati sebe samého gi-
 stoty spasení svého; a naproti tomu
 brázditi proti sobě Svědomi své / kteréž
 by svým svědecktvojm a saudem, geg k
 věčnému zarraceni (gať na hote vtá-
 žáno) odsuzovalo !

Odrud také následuje, že se sšered-
 ně mglj ti, kteréž se domnívají / že dvo-
 ge Náboženství miji mohou; gedno
 kteréžby jim w čas sšěstí / druhé kteréžby
 w čas neschěstí připadné bylo; onono kte-
 réžby k životu / toto pak smrti slaužilo.
 O hroznějšij lehtomyšlnosti.

Ge
 dinému Křistu y živi bři, y vmirati,
 máme.

Kdo se při smrti milost-
 denství Božímu těšiti chce / mysliti by
 se dokud živ gsn, w pesměchu ge miji.

A kdo Nebeského Zemicha porěšeně

B H

přivje

přivítati žádostiv gest / ten musš lam-
 py své sám nehasiti / ale aby vša-
 wičně hořela, a olegem
 zaopatřena byla,
 to opatro-
 wati.

Konec Dílu Druhého.

